

Úřední věstník

Evropské unie

C 72

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

5. března 2011

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2011/C 72/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 63, 26.2.2011

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2011/C 72/02

Věc C-266/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. května 2010 Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 16. března 2010 ve věci T-530/09, Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

2

2011/C 72/03

Věc C-544/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 23. listopadu 2010 — Deutsches Weintor eG v. Land Rheinland-Pfalz

2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 72/04	Věc C-560/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. listopadu 2010 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. září 2010 ve věci T-300/07, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise	3
2011/C 72/05	Věc C-561/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. listopadu 2010 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. září 2010 ve věci T-387/08, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise	3
2011/C 72/06	Věc C-564/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 2. prosince 2010 — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung v. Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft	4
2011/C 72/07	Věc C-572/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion (Francie) dne 8. prosince 2010 — Clément Amedee v. Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	4
2011/C 72/08	Věc C-574/10: Žaloba podaná dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo	5
2011/C 72/09	Věc C-575/10: Žaloba podaná dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Maďarská republika ...	6
2011/C 72/10	Věc C-577/10: Žaloba podaná dne 10. prosince 2010 — Evropská komise v. Belgické království ...	7
2011/C 72/11	Věc C-578/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 6. prosince 2010 — Staatssecretaris van Financiën v. L.A.C. van Putten	7
2011/C 72/12	Věc C-579/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 8. prosince 2010 — Staatssecretaris van Financiën v. P. Mook	8
2011/C 72/13	Věc C-580/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 9. prosince 2010 — Staatssecretaris van Financiën v. G. Frank	8
2011/C 72/14	Věc C-581/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 13. prosince 2010 — Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson v. Deutsche Lufthansa AG	8
2011/C 72/15	Věc C-584/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 13. prosince 2010 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 30. září 2010 ve věci T-85/09, Yassin Abdullah Kadi v. Evropská komise	9
2011/C 72/16	Věc C-593/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. prosince 2010 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 30. září 2010 ve věci T-85/09, Yassin Abdullah Kadi v. Evropská komise	9

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 72/17	Věc C-595/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. prosince 2010 Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 30. září 2010 ve věci T-85/09, Yassin Abdullah Kadi v. Evropská komise	10
2011/C 72/18	Věc C-596/10: Žaloba podaná dne 16. prosince 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika	11
2011/C 72/19	Věc C-599/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem Slovenské republiky (Slovenská republika) dne 17. prosince 2010 — SAG ELV Slovensko as, FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe as, TESLA Stropkov as, Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG, Stalexport Autostrady SA v. Úrad pre verejné obstarávanie	11
2011/C 72/20	Věc C-606/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 22. prosince 2010 — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé) v. Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration	12
2011/C 72/21	Věc C-610/10: Žaloba podaná dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Španělské království	12
2011/C 72/22	Věc C-614/10: Žaloba podaná dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika	13
2011/C 72/23	Věc C-615/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 23. prosince 2010 — Insinööritoimisto InsTiimi Oy	14
2011/C 72/24	Věc C-617/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Haparanda Tingsrätten (Švédsko) dne 27. prosince 2010 — Åklagaren v. Hans Torsten Åkerberg Fransson	14
2011/C 72/25	Věc C-619/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšská republika) dne 29. prosince 2010 — Trade Agency Ltd v. Seramico Investments Ltd	15
2011/C 72/26	Věc C-620/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kamarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Švédsko) dne 27. prosince 2010 — Migrationsverket v. Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati	15
2011/C 72/27	Věc C-621/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne 29. prosince 2010 — ADSITS „Balkan and Sea properties“ v. Ředitel ředitelství „Odvolací agendy a správy výkonu“ — Varna	15
2011/C 72/28	Věc C-624/10: Žaloba podaná dne 21. prosince 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika	16
2011/C 72/29	Věc C-628/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. prosince 2010 Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. října 2010 ve věci T-24/05, Alliance One International, Inc., Sstandard Commercial Tobacco Co., Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd v. Evropská komise	17

Tribunál

2011/C 72/30	Věc T-370/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 24. ledna 2011 — Rubinetterie Teorema v. Komise („Předběžné opatření — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise ukládající pokutu — Bankovní záruka — Návrh na odklad vykonatelnosti — Finanční újma — Neexistence výjimečných okolností — Nedostatek naléhavosti“) 18	18
2011/C 72/31	Věc T-567/10: Žaloba podaná dne 16. prosince 2010 — Vivendi v. Komise 18	18
2011/C 72/32	Věc T-568/10: Žaloba podaná dne 16. prosince 2010 — Vivendi v. Komise 19	19
2011/C 72/33	Věc T-572/10: Žaloba podaná dne 21. prosince 2010 — Komise v. Commune de Millau 19	19
2011/C 72/34	Věc T-589/10: Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Just Music Fernsehbetrieb v. OHIM — France Télécom (Jukebox) 20	20
2011/C 72/35	Věc T-590/10: Žaloba podaná dne 27. prosince 2010 — Thesing a Bloomberg Finance v. ECB 20	20
2011/C 72/36	Věc T-595/10: Žaloba podaná dne 17. prosince 2010 — Zenato v. OHIM — Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA) 21	21
2011/C 72/37	Věc T-599/10: Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Eurocool Logistik v. OHIM — Lenger (EUROCOOL) 22	22
2011/C 72/38	Věc T-4/11: Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Export Development Bank of Iran v. Rada 22	22
2011/C 72/39	Věc T-5/11: Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Export Development Bank of Iran v. Rada 23	23
2011/C 72/40	Věc T-6/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. ledna 2011 Evropská komise proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. října 2010 ve věci F-9/09, Vicente Carbajosa a další v. Komise 24	24
2011/C 72/41	Věc T-8/11: Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Bank Kargoshaei a další v. Rada 24	24
2011/C 72/42	Věc T-9/11: Žaloba podaná dne 6. ledna 2011 — Air Canada v. Evropská komise 25	25
2011/C 72/43	Věc T-15/11: Žaloba podaná dne 6. ledna 2011 — Sina Bank v. Rada 26	26
2011/C 72/44	Věc T-16/11: Žaloba podaná dne 14. ledna 2011 — Nizozemsko v. Komise 27	27

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 72/45	Věc T-22/11: Žaloba podaná dne 19. ledna 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise	28
2011/C 72/46	Věc T-26/11: Žaloba podaná dne 18. ledna 2011 — Fraas v. OHIM (Kostkovaný vzor v černé, béžové, hnědé, tmavočervené a šedé barvě)	29
2011/C 72/47	Věc T-27/11: Žaloba podaná dne 21. ledna 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise	29
2011/C 72/48	Věc T-28/11: Žaloba podaná dne 23. ledna 2011 — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij v. Komise	30
2011/C 72/49	Věc T-31/11: Žaloba podaná dne 20. ledna 2011 — V. Fraas v. OHIM (károvaný vzor v barvách růžová, fialová, béžová a tmavě šedá)	32
2011/C 72/50	Věc T-38/11: Žaloba podaná dne 21. ledna 2011 — Cathay Pacific Airways v. Komise	32
2011/C 72/51	Věc T-389/09: Usnesení Tribunálu ze dne 10. ledna 2011 — Labate v. Komise	33
2011/C 72/52	Věc T-198/10: Usnesení Tribunálu ze dne 12. ledna 2011 — Maximuscle v. OHIM — Foreign Supplement Trademark (GAKIC)	33

Soud pro veřejnou službu

2011/C 72/53	Věc F-121/07: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2011 — Strack v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Pravomoc Soudu — Přípustnost — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení“)	34
2011/C 72/54	Věc F-132/07: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2011 — Strack v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Články 17, 17a a 19 služebního řádu — Žádost o povolení zveřejnit dokumenty — Žádost o povolení k uveřejnění dokumentu — Žádost o povolení použít zjištění před vnitrostátními soudními orgány — Přípustnost“).....	34
2011/C 72/55	Věc F-106/10: Žaloba podaná dne 22. října 2010 — Gross a další v. Soudní dvůr	34
2011/C 72/56	Věc F-113/10: Žaloba podaná dne 2. listopadu 2010 — AT v. EACEA	35
2011/C 72/57	Věc F-120/10: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2010 — AR v. Komise	35
2011/C 72/58	Věc F-127/10: Žaloba podaná dne 15. prosince 2010 — Bömcke v. EIB	36

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 72/59	Věc F-1/11: Žaloba podaná dne 6. ledna 2011 — Soukup v. Komise	36
2011/C 72/60	Věc F-2/11: Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Descamps v. Komise	36

Opravy

2011/C 72/61	Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci T-507/10 (Úř. věst. C 13 ze dne 15.1.2011, s. 28)	38
--------------	---	----

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2011/C 72/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 63, 26.2.2011

Dřívější publikace

Úř. věst. C 55, 19.2.2011

Úř. věst. C 46, 12.2.2011

Úř. věst. C 38, 5.2.2011

Úř. věst. C 30, 29.1.2011

Úř. věst. C 13, 15.1.2011

Úř. věst. C 346, 18.12.2010

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. května 2010 Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 16. března 2010 ve věci T-530/09, Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-266/10 P)

(2011/C 72/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sistemul electronic de arhivare, criptare și indexare digitalizată Srl (Seacid) (zástupce: N. O. Curelea, advokát)

Další účastníci řízení: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Soudní dvůr (šestý senát) usnesením ze dne 22. října 2010 prohlásil kasační opravný prostředek za nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 23. listopadu 2010 — Deutsches Weintor eG v. Land Rheinland-Pfalz

(Věc C-544/10)

(2011/C 72/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deutsches Weintor eG

Žalovaná: Land Rheinland-Pfalz

Předběžné otázky

1) Je pro existenci souvislosti tvrzení ve smyslu čl. 4 odst. 3 první věty ve spojení s čl. 2 odst. 2 bodem 5 nebo s čl. 10 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin⁽¹⁾, které bylo naposledy pozměněno nařízením Komise (EU) č. 116/2010 ze dne 9. února 2010⁽²⁾ se zdravím nezbytný příznivý výživový nebo fyziologický účinek, kterým má být dosaženo trvalého zlepšení tělesného stavu, nebo postačuje i jen dočasný účinek omezený na dobu přijímání a trávení potravy?

2) Pro případ, že již jen tvrzení dočasného příznivého účinku může mít souvislost se zdravím:

Postačuje k předpokladu, že takový účinek je vyvolán nepřítomností nebo sníženým obsahem látky ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. a) a patnáctého bodu odůvodnění nařízení, pokud toto tvrzení pouze uvádí, že obecný účinek tohoto druhu potravy, který je široce vnímán jako nepříznivý, je v konkrétním případě nepatrný?

3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku:

Je slučitelné s čl. 6 odst. 1 prvním pododstavcem Smlouvy o Evropské unii ve znění ze dne 13. prosince 2007 ve spojení s čl. 15 odst. 1 (svobodná volba povolání) a článkem 16 (svoboda podnikání) Listiny základních práv Evropské unie ve znění ze dne 12. prosince 2007⁽³⁾, pokud se výrobci nebo prodejci vína bez výjimky zakáže reklama obsahující takové zdravotní tvrzení, o které se jedná v projednávané věci, jestliže je takovéto tvrzení pravdivé?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 404, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. L 37, s. 16.

⁽³⁾ Úř. věst. C 303, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. listopadu 2010 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. září 2010 ve věci T-300/07, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise

(Věc C-560/10 P)

(2011/C 72/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zástupci: N. Korogiannakis, M. Dermizakis, Attorneys at Law)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozhodnutí Tribunálu;
- zrušit rozhodnutí Komise (GR Doprava), kterým byla odmítnuta nabídka účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek pro položku č. 1, která byla předložena v reakci na vyhlášení nabídkového řízení ENTR/05/078 — YOUR EUROPE, položku č. 1 (Redakční práce a překlady), týkajícího se „Správy a údržby portálu Vaše Evropa“ (Úř. věst. 2006/S 143-153057), a kterým byla vybrána nabídka jiného uchazeče;
- vrátit věc zpět Tribunálu k přezkoumání zbývajících otázek ve vztahu k oběma položkám, včetně návrhu na náhradu škody, který dosud nebyl Tribunálem přezkoumán;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených účastnicí řízení podávající kasační opravný prostředek, včetně nákladů vynaložených v souvislosti s řízením v prvním stupni, i kdyby byl projednáván kasační opravný prostředek zamítnut, jakož i nákladů vynaložených v řízení o projednávání kasačním opravném prostředku, bude-li mu vyhověno.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení a nesprávně vyložil čl. 100 odst. 2 finančního nařízení (!) a článek 149 prováděcích pravidel tím, že přijal, že vzhledem k tomu, že nabídka účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek nedosáhla hranice 70 %, Komise právem účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek nesdělila přednosti vítězného uchazeče. Dále účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že rozsudek není dostatečně odůvodněn, jelikož Tribunál pečlivě a jednotlivě nepřezkoumal důvod týkající se porušení zásad transparentnosti a rovného zacházení.

(!) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. listopadu 2010 Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 9. září 2010 ve věci T-387/08, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE v. Evropská komise

(Věc C-561/10 P)

(2011/C 72/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (zástupci: N. Korogiannakis, M. Dermizakis, Attorneys at Law)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozhodnutí Tribunálu;
- zrušit rozhodnutí OPOCE (Úřad pro úřední tisky Evropské unie), kterým byla odmítnuta nabídka účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek a kterým byla vybrána nabídka jiného uchazeče;
- vrátit věc zpět Tribunálu k přezkoumání zbývajících otázek ve vztahu k oběma položkám, včetně návrhu na náhradu škody, který dosud nebyl Tribunálem přezkoumán;
- uložit OPOCE náhradu nákladů řízení vynaložených účastnicí řízení podávající kasační opravný prostředek, včetně nákladů vynaložených v souvislosti s řízením v prvním stupni, i kdyby byl projednáván kasační opravný prostředek zamítnut, jakož i nákladů vynaložených v řízení o projednávání kasačním opravném prostředku, bude-li mu vyhověno.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení a nesprávně vyložil čl. 100 odst. 2 finančního nařízení (!) a článek 149 prováděcích pravidel tím, že přijal, že vzhledem k tomu, že nabídka účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek nedosáhla hranice 70 %, Komise právem účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek nesdělila přednosti vítězného uchazeče. Dále účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že rozsudek není dostatečně odůvodněn, jelikož Tribunál pečlivě a jednotlivě nepřezkoumal důvod týkající se porušení zásad transparentnosti a rovného zacházení.

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek dále tvrdí, že Tribunál porušil povinnost odůvodnění, jelikož přesto, že uznal, že ve vztahu k mnohým dílčím kritériím byly reakce v napadeném rozhodnutí vágní a genericky obecné, že tyto reakce nevysvětlují hodnocení, které bylo uděleno nabídce účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek a že je napadené rozhodnutí stíženo vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění ve vztahu ke konkrétním dílčím kritériím, dospěl k závěru, že „odůvodnění ve vztahu k mnohým dalším kritériím výběru a dílčím kritériím je dostatečné“. Dále Tribunál nesprávně vyložil povinnost odůvodnění, jelikož měl za to, že některé reakce hodnotícího výboru splnily povinnost odůvodnění, a jelikož pečlivě nepřežkoumal a nepodal dostatečné odůvodnění k jednotlivým argumentům účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek týkajícím se porušení zásad transparentnosti a rovného zacházení.

(¹) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 2. prosince 2010 — Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung v. Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

(Věc C-564/10)

(2011/C 72/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Žalovaná: Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se článek 3 nařízení (¹) rovněž na promlčení nároků na úroky, které jsou dlužné podle vnitrostátního práva vedle navrácení výhody protiprávně nabyté z důvodu nesrovnalosti?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je nutno v rámci srovnání lhůt podle čl. 3 odst. 3 nařízení přihlídnout pouze k trvání lhůty, nebo musí být zohledněna rovněž vnitrostátní ustanovení, která odkládají počátek běhu lhůty, aniž by k tomu byly vyžadovány další okolnosti, na konec kalendářního roku, v němž nárok (zde: na úroky) vzniká?
- 3) Začíná promlčecí lhůta pro nároky na úroky běžet rovněž od okamžiku, kdy došlo k nesrovnalosti, respektive skon-

čením pokračující nebo opakované nesrovnalosti, i když se nároky na úroky týkají až pozdějších období, a tudíž vznikají až později? Je počátek běhu promlčecí lhůty v případě pokračující nebo opakované nesrovnalosti prostřednictvím čl. 3 odst. 1 pododstavce 2 nařízení rovněž vzhledem k nárokům na úroky odložen do okamžiku skončení nesrovnalosti?

- 4) Kdy končí přerušení způsobené rozhodnutím příslušného orgánu podle čl. 3 odst. 1 pododstavce 3 věty 2 nařízení, kterým je dotčený nárok (zde: na úroky) v zásadě stanoven?

(¹) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion (Francie) dne 8. prosince 2010 — Clément Amedee v. Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Věc C-572/10)

(2011/C 72/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Saint-Denis de la Réunion

Účastníci původního řízení

Žalobce: Clément Amedee

Žalovaní: Garde des sceaux, Ministre de la justice et des libertés, Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Předběžné otázky

- 1) Lze na úpravu zavedenou článkem L.12 písm. b) zákona o starobních a vojenských důchodech, ve znění článku 48 zákona ze dne 21. srpna 2003 a článku R. 13 téhož zákona, ve znění ustanovení článku 6 nařízení ze dne 26. prosince 2003, pohlížet jako na ustanovení vedoucí k nepřímé diskriminaci ve smyslu článku 157 Smlouvy o Evropské unii, která postihuje biologické rodiče dětí, pokud se zohlední podíl mužů způsobilých splnit podmínku spojenou s přerušením jejich služební činnosti po nepřetržitou dobu v délce nejméně dvou měsíců, a to zejména z důvodu chybějícího právního rámce, který by jim umožnil tuto podmínku v rámci placeného volna splnit?

- 2) Lze v případě kladné odpovědi na první otázku takto zavedenou nepřímou diskriminací ospravedlnit ustanovením čl. 6 odst. 3 dohody připojené k protokolu č. 14 o sociální politice?
- 3) Brání v případě záporné odpovědi na druhou otázku ustanovení směrnice 79/7/EHS⁽¹⁾ zachování článku L.12 písm. b) a článku R.13 zákona o starobních a vojenských důchodech?
- 4) V případě kladné odpovědi na první otázku a záporné odpovědi na druhou a třetí otázku, musí být zpochybnění uvedených článků omezeno pouze na diskriminaci, kterou zahrnují, nebo se tato diskriminace projevuje tím, že si výhodu nemohou nárokovat úředníci obou pohlaví?

⁽¹⁾ Směrnice Rady ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215).

Žaloba podaná dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-574/10)

(2011/C 72/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms a C. Zadra, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že žalovaná tím, že obec Niedernhausen zadala architektonickou zakázku týkající se rekonstrukce víceúčelové haly Autalhalle, aniž byl dodržen postup pro zadávání veřejných zakázek v rámci EU, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2, článku 9 a článku 20 ve spojení s články 23 až 55 směrnice 2004/18/ES⁽¹⁾;
- uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této žaloby jsou smlouvy o poskytování služeb za úplaty týkající se architektonické zakázky, které uzavřela obec

Niedernhausen jakožto zadavatel veřejné zakázky s konkrétní projektovou kanceláří. Ačkoli se všechny dotyčné architektonické zakázky týkají jednoho stavebního projektu, totiž rekonstrukce Autalhalle, byly zadány stejné projektové kanceláři jakožto plánovací činnosti odděleně pro jednotlivé části budovy, aniž byl dodržen postup pro zadávání veřejných zakázek v rámci EU. Hodnoty zakázek byly v souladu s tím rovněž stanoveny odděleně pro jednotlivé zakázky.

Uvedené smlouvy o architektonické dílo jsou smlouvy o poskytování služeb za úplatu ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. d) směrnice 2004/18/ES. Služby architektů jsou prioritními službami ve smyslu přílohy II A, kategorie 12 směrnice.

Komise zastává stanovisko, že se u dotyčných projektových služeb jedná o jednotný zadávací postup, pro jehož rozdělení do samostatných zvláštních zakázek nejsou zřejmé objektivní důvody. Jedná se o částečná plnění rekonstrukce jediné budovy navržené, schválené a provedené jako společný projekt. Tato částečná plnění sloužila jednotnému cíli v úzké prostorové, hospodářské a funkční souvislosti. Z tohoto důvodu měla být hodnota zakázky stanovena na základě celkové hodnoty služeb architektů poskytnutých v rámci rekonstrukce. V tomto případě by cena zakázky přesáhla hranici uvedenou v čl. 7 písm. b) směrnice 2004/18/ES a architektonická zakázka měla být tudíž předmětem postupu pro zadávání veřejných zakázek v rámci EU.

V rámci stavební rekonstrukce samotné Autalhalle se jednalo o jednotnou stavební zakázku ve smyslu evropských právních předpisů o zadávání veřejných zakázek. Přinejmenším to představuje silné vodítko pro tvrzení, že i relevantní plánování je třeba považovat za jednotný projekt získání zakázky. Pokud služby architektů, tak jako tomu je v projednávaném případě, navazují na jednotnou stavební zakázku a pokud je její obsah určen plánovaným stavebním objektem, není zjevného důvodu pro volbu jiného způsobu výpočtu. Služby architektů jsou v určitém smyslu akcesorické ke stavební zakázce. Odpověď na otázku, proč by měla jednotná stavební zakázka vyžadovat nejednotnou architektonickou zakázku, není podle názoru Komise zřejmá.

Soudní dvůr shledává jednotnou hospodářskou a technickou funkci jednotlivých součástí zakázky za vodítko pro existenci jediného zadávacího postupu. Uvedené kritérium funkčního přístupu bylo sice vytvořeno pro stavební zakázky, Komise nicméně zastává stanovisko, že uvedené platí i pro zakázky na služby. Kritérium technické a hospodářské jednotnosti projektové služby pro jednotlivé části budovy bylo v projednávaném případě splněno, neboť se jedná o rekonstrukci jediné budovy.

Takřka libovolné rozdělení zakázek by bylo v rozporu s užitečným účinkem směrnice. Vedlo by totiž často k umělému získání hodnot, které nepřesahují hranici danou směrnicí, a tím k omezení její oblasti působnosti. Soudní dvůr v ustálené

judikatuře zdůrazňuje význam směrnic o zadávání veřejných zakázek pro volný pohyb služeb a pro spravedlivou hospodářskou soutěž na úrovni Unie. Svévolné a nevhodné „rozdělení“ jednotných zakázek na služby by tyto cíle podkopalo.

Rozpočtové důvody rozdělení do stavebních fází rovněž nemohou odůvodnit umělé rozdělení jednotné hodnoty zakázky. Bylo by v rozporu s účelem evropských směrnic v oblasti zadávání veřejných zakázek pohlížet na jednotný projekt veřejné zakázky, který probíhá z čistě rozpočtových důvodů v několika etapách, pouze z tohoto důvodu jako na několik samostatných zakázek a tím je vyjmout z působnosti směrnice. Článek 9 odst. 3 směrnice naopak zakazuje takové umělé rozdělení jednotného projektu veřejné zakázky.

Celkově je třeba konstatovat, že se v případě sporných zakázek jedná o jednotný zadávací postup, jehož hodnota by v okamžiku zadání zakázky překročila hranici stanovenou ve směrnici. Zakázka tudíž měla být předmětem postupu pro zadávání veřejných zakázek v rámci EU v souladu se směrnicí. K tomu však nedošlo, a žalovaná tudíž porušila směrnici 2004/18/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žaloba podaná dne 9. prosince 2010 — Evropská komise v. Maďarská republika

(Věc C-575/10)

(2011/C 72/09)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Kukovec a A. Sipos, zmocněnci)

Žalovaná: Maďarská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit, že Maďarská republika tím, že v zadávacím řízení veřejných zakázek nezaručila hospodářským subjektům možnost využívat schopnosti jiných subjektů bez ohledu na právní povahu vztahů mezi nimi a těmito subjekty, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 47 odst. 2 a čl. 48 odst. 3 směrnice 2004/18/ES ⁽¹⁾ a z čl. 54 odst. 5 a 6 směrnice 2004/17/ES ⁽²⁾.

— uložit Maďarské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice 2004/17 i směrnice 2004/18 přiznává uchazečům v zadávacím řízení veřejných zakázek možnost doložit své vlastní schopnosti a splnění kritérií pro výběr tím, že využijí schopnosti jiných subjektů, a to bez ohledu na právní povahu vztahů mezi ním a těmito subjekty.

Podle Komise maďarská právní úprava, která v případě určitých kvalitativních kritérií umožňuje uchazečům využít prostředků jiných subjektů, které se přímo neúčastní plnění zakázky, pouze tehdy, pokud v těchto subjektech drží většinový podíl, který jim umožňuje uplatňovat v těchto subjektech svůj vliv, není v souladu s příslušnými ustanoveními uvedených směrnic. Napadená vnitrostátní právní úprava tak v případě subjektů, které se plnění zakázky neúčastní jako subdodavatelé, ukládá uchazečům dodatečnou podmínku, aby v průběhu zadávacího řízení veřejných zakázek mohli využít schopností takových subjektů.

Ustanovení směrnic jsou jasná: nevyžadují, aby subjekty poskytující prostředky byly přímo zapojeny do plnění zakázky, ale aby vnitrostátní právní úprava zaručovala možnost využít prostředků těchto subjektů *bez ohledu na právní povahu vztahů* mezi uchazečem a těmito subjekty. Jediným požadavkem je, aby uchazeč byl schopen veřejným zadavatelům prokázat, že skutečně bude disponovat prostředky potřebnými pro splnění zakázky.

Podle Komise však maďarská právní úprava, která je předmětem žaloby, v tomto ohledu omezuje možnosti uchazečů, kterým prakticky nezbyvá nic jiného, než subjekty, které poskytují uvedené prostředky, zapojit do plnění zakázky jako subdodavatele, pokud již od počátku nedrží v uvedených subjektech většinový podíl, který jim umožňuje uplatňovat v těchto subjektech svůj vliv.

Komise tvrdí, že napadenou vnitrostátní právní úpravu nelze odůvodnit účelem potírání jednání, jehož cílem je obcházet právní předpisy týkající se veřejných zakázek, jelikož takového účelu se nelze dovolávat k odůvodnění ustanovení, které je v rozporu s právními předpisy Unie týkajícími se veřejných zakázek a které nepřiměřeně omezuje procesní práva a povinnosti vyplývající ze směrnic. Členské státy samozřejmě mohou v rámci mezí stanovených směrnicemi rozhodovat o tom, jakou formou mají uchazeči dokládat, že budou skutečně disponovat prostředky jiných subjektů, ale musí tak činit tak, aby nevznikaly rozdíly v závislosti na právní povaze vztahů s takovými subjekty.

Komise odmítá tvrzení Maďarské republiky, že subjekt, který se neúčastní plnění zakázky, nemůže doložit, že splňuje minimální kritéria pro výběr uchazečů spočívající v tom, že v okamžiku plnění zakázky budou moci skutečně poskytnout nezbytné prostředky. Komise v této souvislosti zdůrazňuje, že čl. 48 odst. 3 směrnice 2004/18/ES výslovně stanoví, že uchazeč může doložit dostupnost prostředků jiných subjektů „tím, že předloží závazek poskytnout nezbytné prostředky hospodářskému subjektu“. Z uvedeného plyne, že subjekt, který poskytuje své prostředky, může doložit, že disponuje prostředky, které bude muset poskytnout v okamžiku plnění zakázky, aniž se musí plnění zakázky přímo účastnit.

Komise nakonec uvádí, že napadená vnitrostátní právní úprava může mít diskriminační účinky vůči zahraničním uchazečům. Přestože se maďarská právní úprava vztahuje na všechny uchazeče, *de facto* omezuje možnosti zejména zahraničních uchazečů účastnit se veřejných zakázek, neboť ti zpravidla nedisponují v místě plnění zakázky všemi prostředky nezbytnými k jejímu splnění, takže v zadávacích řízeních veřejných zakázek musí častěji než maďarští uchazeči využívat schopností místních hospodářských subjektů, které jsou na nich nezávislé.

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 19).

Žaloba podaná dne 10. prosince 2010 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-577/10)

(2011/C 72/10)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Traversa a C. Vrignon, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že přijetím článků 137 č. 8, 138 třetí odrážky, 153 a 157 č. 3 programového zákona (I) ze dne 27. prosince

2006 (¹), ve znění platném od 1. dubna 2007, Belgické království nespĺnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 56 Smlouvy o fungování Evropské unie;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V této žalobě Komise tvrdí, že vnitrostátní právní předpisy ukládající nezávislým poskytovatelům služeb, usazeným v jiných členských státech, kteří zamýšlejí v Belgii dočasně poskytovat služby, povinnost předkládat předběžné prohlášení (prohlášení „Limosa“), představují překážku volnému poskytování služeb.

Zprvce má Komise za to, že napadená ustanovení představují diskriminační omezení, jelikož ukládají dodatečné administrativní formality, které jsou pro dotyčné nezávislé poskytovatele služeb odrazující a nezanedbatelné, a zavádějí systém kontroly, který se vztahuje pouze na poskytovatele usazené v jiném členském státě, aniž je toto nerovné zacházení odůvodněno objektivními skutečnostmi.

Zadruhé žalobkyně uvádí skutečnost, že toto omezení volného pohybu služeb, i v případě, že by nebylo diskriminační, není odůvodněno z hlediska cíle obecného zájmu, cíle zachování finanční rovnováhy systému sociálního zabezpečení, ani z hlediska cílů zabránění podvodům či ochrany pracovníků.

(¹) *Moniteur belge*, 28. prosince 2006, s. 75178.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 6. prosince 2010 — Staatssecretaris van Financiën v. L.A.C. van Putten

(Věc C-578/10)

(2011/C 72/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: L.A.C. van Putten

Předběžné otázky

Podléhá s ohledem na článek 18 ES (nyní článek 21 SFEU) právu Společenství situace, kdy členský stát zdaňuje začátek užívání automobilu na silnicích na svém území, pokud je toto vozidlo registrováno v jiném členském státě, bylo půjčeno od obyvatele tohoto jiného členského státu a je používáno obyvatelem prvně uvedeného členského státu k jízdám na území tohoto členského státu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 8. prosince 2010 — Staatssecretaris van Financiën v. P. Mook

(Věc C-579/10)

(2011/C 72/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Staatssecretaris van Financiën

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: P. Mook

Předběžné otázky

Podléhá s ohledem na článek 18 ES (nyní článek 21 SFEU) právu Společenství situace, kdy členský stát zdaňuje začátek užívání automobilu na silnicích na svém území, pokud je toto vozidlo registrováno v jiném členském státě, bylo půjčeno od obyvatele tohoto jiného členského státu a je používáno obyvatelem prvně uvedeného členského státu k soukromým jízdám mezi těmito dvěma členskými státy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 9. prosince 2010 — Staatssecretaris van Financiën v. G. Frank

(Věc C-580/10)

(2011/C 72/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: G. Frank

Předběžné otázky

Podléhá s ohledem na článek 18 ES (nyní článek 21 SFEU) právu Společenství situace, kdy členský stát zdaňuje začátek užívání automobilu na silnicích na svém území, pokud je toto vozidlo registrováno v jiném členském státě, bylo půjčeno od obyvatele tohoto jiného členského státu a je používáno k soukromým jízdám na území prvně uvedeného členského státu osobou, která tam bydlí, ale má státní příslušnost jiného členského státu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 13. prosince 2010 — Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson v. Deutsche Lufthansa AG

(Věc C-581/10)

(2011/C 72/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobci: Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Předběžné otázky

- 1) Jedná se v případě práva na náhradu škody, které je upraveno v článku 7 nařízení (¹), o jiné odškodnění ve smyslu čl. 29 druhé věty Úmluvy o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu přijaté v Montrealu dne 28. května 1999 (dále jen „Montrealská úmluva“)?
- 2) Jaký je — s ohledem na vyloučení vymahatelnosti jiných odškodnění, které je uvedeno v čl. 29 druhé větě Montrealské úmluvy — vzájemný vztah práva na náhradu škody, které se podle rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ze dne 19. listopadu 2009 (C-402/07) opírá o ustanovení článku 7, pokud cestující přiletí do cílového místa určení ne dříve než tři hodiny po plánovaném čase přiletu, a práva na náhradu škody za zpoždění, které je upraveno v článku 19 Montrealské úmluvy?

- 3) Do jaké míry je slučitelné kritérium pro výklad připouštějící rozšíření práva na náhradu škody podle článku 7 nařízení č. 261/2004 také na případy zpoždění, ze kterého vychází rozhodnutí Soudního dvora ze dne 19. listopadu 2009 (C-402/07), s kritériem pro výklad, které Soudní dvůr při výkladu uvedeného nařízení použil ve svém rozhodnutí ze dne 10. ledna 2006 (C-344/04)?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10; oprava v Úř. věst. L 92, 4.4.2009, s. 5) (Text s významem pro EHP).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 13. prosince 2010
Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého
senátu) vydanému dne 30. září 2010 ve věci T-85/09,
Yassin Abdullah Kadi v. Evropská komise**

(Věc C-584/10 P)

(2011/C 72/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta, a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Yassin Abdullah Kadi, Rada Evropské unie, Francouzská republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka žádá, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu;
- zamítl žalobu Yassina Abdullaha Kadiho, jejímž předmětem je zrušení nařízení Komise č. 1190/2008 (¹) v rozsahu, v němž se ho týká, jako neopodstatněnou;
- uložil Yassinu Abdullahovi Kadimu náhradu nákladů řízení vynaložených Komisí v rámci kasačního opravného prostředku a v řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise namítá, že zjištění Tribunálu jsou stížena nesprávným právním posouzením, neboť vycházejí z úrovně soudního přezkumu, která je z právního hlediska nesprávná. Důvody uplatňované Komisí jsou následující:

Důvody uplatňované Komisí jsou následující:

- 1) Důvody kasačního opravného prostředku týkající se zjištění Tribunálu ohledně příslušné úrovně soudního přezkumu: Komise namítá, že Tribunálem uplatněná úroveň soudního přezkumu je z právního hlediska nesprávná, jelikož Soudní dvůr nestanovil přesnou úroveň soudního přezkumu použitelné na tuto věc a jelikož konkrétní úroveň soudního přezkumu, k níž Tribunál dospěl, nelze od Evropské unie požadovat.
- 2) Důvody kasačního opravného prostředku týkající se zjištění Tribunálu ohledně porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu a porušení zásady proporcionality: Komise namítá, že Tribunál dospěl k nesprávnému závěru, že řízení vedená Komisí nesplňují příslušné požadavky v oblasti základních práv pro tento druh režimu omezujících opatření; že Tribunál pochybil, když zamítl argument Komise týkající se vnitrostátního řízení vedené proti Y. A. Kadimu ve Spojených státech; a že Tribunál pochybil, když zamítl argumenty Komise týkající se opravných prostředků ve správním řízení a přezkumných řízeních zavedených na základě rezolucí Rady bezpečnosti Spojených národů 1822(2008) a 1904(2009), a to včetně řízení kontaktního místa a úřadu ombudsmana (část 5.3).

(¹) Úř. věst. L 322, s. 25.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 16. prosince 2010
Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (sedmého
senátu) vydanému dne 30. září 2010 ve věci T-85/09,
Yassin Abdullah Kadi v. Evropská komise**

(Věc C-593/10 P)

(2011/C 72/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop, E. Finnegan a R. Szostak, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Yassin Abdullah Kadi, Evropská komise, Francouzská republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozhodnutí Tribunálu ve věci T-85/09;
- zamítnout jako neopodstatněný návrh odpůrce na zrušení nařízení Komise 1190/2008 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se jej týká;
- uložit odpůrci náhradu nákladů řízení před Tribunálem a Soudním dvorem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tímto kasačním opravným prostředkem Rada napadá několik zjištění Tribunálu. Rada uvádí:

- Tribunál se tím, že měl za to, že pro napadené rozhodnutí neplatí soudní imunita, dopustil nesprávného právního posouzení;

podpůrně Rada uvádí, že:

- Tribunál nesprávně vyložil a nesprávně uplatnil judikaturu Soudního dvora tím, že měl za to, že přezkum, který bylo třeba provést, musí být „úplný a přísný“, a tím, že požadoval, že musí být určeny osobě nebo subjektu, jakož i soudu Unie, předloženy použité důkazy, aby bylo zajištěno právo této osoby nebo subjektu na obhajobu; a
- Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že náležitě nezohlednil vytvoření Úřadu ombudsmana rezolucí Rady bezpečnosti 1904(2009).

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. prosince 2010 Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 30. září 2010 ve věci T-85/09, Yassin Abdullah Kadi v. Evropská komise

(Věc C-595/10 P)

(2011/C 72/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: E. Jenkinson, zmocněnec, D. Beard a M. Wood, Barristers)

Další účastníci řízení: Yassin Abdullah Kadi, Evropská komise, Rada Evropské unie, Francouzská republika

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit v plném rozsahu rozhodnutí Tribunálu ve věci T-85/09;
- zamítnout žalobu Yassina Abdullaha Kadiho na zrušení nařízení 881/2002 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se jej týká;
- uložit Yassinu Abdullahu Kadimu náhradu nákladů řízení Spojeného království před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Závěr Tribunálu, že lze v plném rozsahu přezkoumat opatření EU, kterými se přesně provádějí rezoluce Rady bezpečnosti OSN, je v rozporu s ustanoveními smluv o EU a judikaturou soudů EU. Je v přímém rozporu s historií a účelem EU, a zejména s rozvojem pravomoci v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

Charta OSN zavazuje členské státy k plnění povinností, které jsou v ní stanoveny. Tyto povinnosti mají přednost před povinnostmi, jež mohou vyplývat z jakýchkoli jiných mezinárodních smluv. K nim patří povinnosti uložené rezolucemi Rady bezpečnosti zaměřenými na boj proti mezinárodnímu terorismu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 322, p. 25

Zejména vzhledem k čl. 3 odst. 5 a 21 SEU a článku 351 SFEU má povinnost členských států EU dodržovat rozhodnutí Rady bezpečnosti přednost před povinnostmi, jež mohou vyplýnout ze Smluv o EU.

EU musí považovat ustanovení Charty OSN a rozhodnutí Rady bezpečnosti OSN přijatá na jejich základě za závazná.

Přezkum opatření EU, jimiž jsou prováděna rozhodnutí Rady bezpečnosti OSN, soudy Unie je neslučitelný se závazným účinkem rozhodnutí Rady bezpečnosti OSN.

Je-li jakýkoli přezkum opatření EU, jimiž se přesně provádějí rezoluce Rady Bezpečnosti, vůbec vhodný, Soudy unie musí náležitě zohledňovat povahu a cíl Charty OSN a úlohu Rady bezpečnosti jakožto hlavního orgánu pověřeného zajišťováním mezinárodního míru a bezpečnosti. Vzhledem k povaze Rady bezpečnosti a významné úloze, kterou plní, vzhledem ke zřízení a fungování Úřadu ombudsmana a vzhledem k souhrnu důvodů sdělených Komisi a Yassinu Abdullahu Kadimu neexistuje důvod ke zrušení nařízení 881/2002 v rozsahu, v němž se týká Yassina Abdullaha Kadiho.

(¹) Úř. věst. L 139, s. 9

Žaloba podaná dne 16. prosince 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-596/10)

(2011/C 72/18)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac a M. Afonso, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Francouzská republika tím, že použila sníženou sazbu DPH na operace týkající se čeledi koňovitých a zejména koní, jestliže nejsou obvykle určeni k použití při přípravě potravin nebo v zemědělské výrobě, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 96 až 99 a přílohy III směrnice o DPH (¹);

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise vznášá dvě výtky na podporu své žaloby vycházející z nedodržení směrnice o DPH vnitrostátními právními předpisy,

které podřizují operace, jenž nespádají pod výjimky uvedené v příloze III této směrnice, snížené sazby 5,5 % a určité operace snížené sazby 2,10 %.

Svou první výtku žalobkyně uvádí, že kromě to, že francouzská právní úprava používá sníženou sazbu DPH ve výši 5,5 % na operace týkající se čeledi koňovitých, aniž rozlišuje v závislosti na jejich použití, stanoví dále další ustanovení neslučitelná se směrnicí DPH a zejména body 1) a 11) přílohy III této směrnice.

Druhou výtku Komise oznamuje správní praxi žalované spočívající v použití sazby 2,10 % na prodeje živých zvířat neurčených k použití pro jatka a do uzenářství, a to zejména běžecích a závodních koní a koní pro zábavu a výcvik, osobám nepodléhajícím DPH.

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem Slovenské republiky (Slovenská republika) dne 17. prosince 2010 — SAG ELV Slovensko as, FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe as, TESLA Stropkov as, Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG, Stalexport Autostrady SA v. Úrad pre verejné obstarávanie

(Věc C-599/10)

(2011/C 72/19)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Nejvyšší soud Slovenské republiky

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SAG ELV Slovensko as, FELA Management AG, ASCOM (Schweiz) AG, Asseco Central Europe as, TESLA Stropkov as, Autostrade per l'Italia SpA, EFKON AG, Stalexport Autostrady SA

Žalovaný: Úrad pre verejné obstarávanie

Vedlejší účastnice řízení: Národná diaľničná spoločnosť, a.s.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba článek 51, ve spojení s článkem 2, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, ⁽¹⁾ve znění účinném v rozhodné době [dále jen „směrnice 2004/18“], při zohlednění zásady zákazu diskriminace a zásady transparentnosti při zadávání veřejných zakázek, vykládat tak, že zadavatel má povinnost požádat o objasnění nabídky a přitom respektovat subjektivní procesní právo jednotlivce být vyzván k doplnění nebo objasnění osvědčení nebo dokladů předložených podle článků 45 a 50 uvedené směrnice v případě, že sporné nebo nejasné pochopení nabídky účastníka soutěže může vést k jeho vyřazení ze soutěže?
- 2) Je třeba článek 51, ve spojení s článkem 2, směrnice 2004/18, při zohlednění zásady zákazu diskriminace a zásady transparentnosti při zadávání veřejných zakázek, vykládat tak, že zadavatel nemá povinnost požádat o objasnění nabídky v případě, že považuje za prokázané, že nejsou splněny požadavky týkající se zakázky?
- 3) Je třeba článek 51, ve spojení s článkem 2, směrnice 2004/18 vykládat tak, že brání ustanovení vnitrostátního práva, podle kterého komise zřízená k vyhodnocení nabídek může pouze písemně požádat uchazeče o objasnění nabídky?
- 4) Je třeba článek 55 směrnice 2004/18 vykládat tak, že brání takovému postupu, podle kterého nemá zadavatel povinnost požádat uchazeče o objasnění neobvykle nízké ceny, a zda na základě formulace otázky, kterou zadavatel položil žalobkyním v souvislosti s neobvykle nízkou cenou, měly žalobkyně I a II možnost dostatečně objasnit základní charakteristické parametry předložené nabídky?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 22. prosince 2010 — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé) v. Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

(Věc C-606/10)

(2011/C 72/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé)

Žalovaný: Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se článek 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) ⁽¹⁾, na opětovný vstup státního příslušníka třetí země na území členského státu, který tomuto státnímu příslušníku vydal přechodné povolení k pobytu, pokud opětovný vstup na jeho území nevyžaduje vstup, průjezd ani pobyt na území ostatních členských států?
- 2) Za jakých podmínek může členský stát vydat státním příslušníkům třetích zemí „zpětné vízum“ ve smyslu čl. 5 odst. 4 písm. a) tohoto nařízení? Může takové vízum konkrétně omezit vstup pouze na místa na území tohoto členského státu?
- 3) Jelikož nařízení č. 562/2006 vylučuje jakoukoli možnost, aby státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli pouze přechodného povolení k pobytu vydaného v průběhu přezkumu první žádosti o povolení k pobytu nebo žádosti o azyl, vstoupili na území členských států v rozporu s tím, co umožňovala ustanovení úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 19. června 1990, ve znění předcházejícím novelizaci tímto nařízením, vyžadují zásady právní jistoty a legitimního očekávání, aby byla stanovena přechodná opatření ve vztahu ke státním příslušníkům třetích zemí, kteří opustili jejich území, i když byli držiteli pouze přechodného povolení k pobytu vydaného v průběhu přezkumu první žádosti o povolení k pobytu nebo žádosti o azyl a chtějí se tam vrátit po vstupu nařízení č. 562/2006 v platnost?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, s. 1.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-610/10)

(2011/C 72/21)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Španělské království tím, že nepřijalo veškerá opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 2. července 2002 ve věci Komise v. Španělsko (C-499/09, Recueil s. I-603, dále jen „rozsudek z roku 2002“), týkajícího se nesplnění povinností vyplývajících pro Španělské království z rozhodnutí Komise 91/1/ES ze dne 20. prosince 1989 ohledně podpory poskytnuté ve Španělsku ústřední vládou a vládami několika autonomních oblastí společnosti Magefesa, výrobci domácích potřeb z nerezavějící oceli a malých domácích elektrospotřebičů (Úř. věst. L 5, s. 18, dále jen „rozhodnutí 91/1“), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z tohoto rozhodnutí a z článku 260 SFEU;
- uložit Španělskému království zaplatit Komisi penále ve výši 131 136 eur za každý den prodlení se splněním povinností vyplývajících z rozsudku z roku 2002, počínaje dnem vydání rozsudku v této věci do dne splnění povinností vyplývajících z rozsudku z roku 2002;
- uložit Španělskému království zaplatit Komisi paušální částku, jejíž výše bude dána vynásobením denní částky ve výši 14 343 eur počtem dní trvání protiprávního jednání ode dne vydání rozsudku z roku 2002 do:
 - dne, kdy Španělské království zajistí vrácení podpor, které byly rozhodnutím 91/1 prohlášeny za protiprávní, pokud Soudní dvůr konstatuje, že k navrácení skutečně došlo před vydáním rozsudku v této věci;
 - dne vydání rozsudku v této věci, pokud nebude rozsudku z roku 2002 plně vyhověno před tímto dnem;
- uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Opatření přijatá Španělským královstvím nevedla k okamžitému splnění rozsudku z roku 2002 a rozhodnutí 91/1 ani k úplnému a okamžitému navrácení protiprávní a neslučitelné podpory.

Podle ustálené judikatury je jediným důvodem, kterého by se mohl členský stát dovolávat na obranu proti žalobě pro nesplnění povinnosti, absolutní nemožnost řádného výkonu rozhodnutí.

V tomto případě se španělské orgány v rozsáhlé korespondenci s útvary Komise ohledně opatření přijatých za účelem provedení rozhodnutí 91/1 nedovolávaly absolutní nemožnosti výkonu uvedeného rozhodnutí a omezily se na odkaz na neurčitě interní obtíže.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-614/10)

(2011/C 72/22)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Martenczuk a B.-R. Killmann, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Evropská komise navrhuje, aby Soudní dvůr

- určil, že Rakouská republika tím, že právní úprava platná v Rakousku týkající se komise pro ochranu osobních údajů zřízené jako kontrolní orgán pro ochranu osobních údajů nesplňuje kritérium úplné nezávislosti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 28 odst. 1 druhé věty směrnice 95/46/ES;
- uložil Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že nezávislost komise pro ochranu osobních údajů jako kontrolního orgánu pro kontrolu právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů v Rakousku není zajištěna.

Komise pro ochranu osobních údajů je úzce organizačně spojená s Bundeskanzleramt (úřad spolkového kancléře). Tento úřad kontroluje službu pracovníků komise pro ochranu osobních údajů a je odpovědný rovněž za hmotné vybavení. Krom toho vedení komise pro ochranu osobních údajů přísluší úředníkovi Bundeskanzleramt, který je i během této činnosti vázán pokyny svého zaměstnavatele a podléhá jeho kontrole. Tato situace vede ke zjevným konfliktům loajality a zájmů.

Bundeskanzler (spolkový kancléř), který podléhá jako ostatní veřejné instituce kontrole komise pro ochranu osobních údajů, disponuje vůči této komisi obecným právem týkajícím se kontroly a informací. Bundeskanzler se tak může kdykoli a bez jakéhokoli konkrétního důvodu informovat o všech otázkách obchodního vedení komise pro ochranu osobních údajů. Existuje tedy nebezpečí, že toto právo může být využito k politickému vlivu.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 23. prosince 2010 —
Insinööritoimisto InsTiimi Oy**

(Věc C-615/10)

(2011/C 72/23)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Insinööritoimisto InsTiimi Oy

Vedlejší účastník: Puolustusvoimat

Předběžná otázka

Vztahuje se směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ⁽¹⁾ — s ohledem na článek 10 této směrnice, čl. 346 odst. 2 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie a seznam zbraní, střeliva a válečného materiálu schváleného rozhodnutím Rady dne 15. dubna 1958 — na zakázku, která jinak spadá do oblasti působnosti této směrnice, pokud je předmět zakázky podle údajů veřejného zadavatele určen výlučně k vojenským účelům, na civilním trhu ale pro tento předmět zakázky také existuje podobně široké technické uplatnění?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Haparanda Tingsrätten (Švédsko) dne 27. prosince 2010 — Åklagaren v. Hans Torsten Åkerberg Fransson

(Věc C-617/10)

(2011/C 72/24)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Haparanda Tingsrätten

Účastníci původního řízení

Žalobce: Åklagaren

Žalovaný: Hans Torsten Åkerberg Fransson

Předběžné otázky

- 1) Podle švédského práva musí Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP) ze dne 4. listopadu 1950 nebo judikatura Evropského soudu pro lidská práva stanovit jednoznačnou podporu, aby mohl vnitrostátní soud neuplatnit vnitrostátní ustanovení, u nichž existuje podezření, že by mohla být v rozporu se zásadou *ne bis in idem* stanovenou v článku 4 Dodatkového protokolu č. 7 k EÚLP, a tím také s článkem 50 Listiny základních práv Evropské unie ze dne 7. prosince 2000 (dále jen „Listina“). Je taková podmínka stanovená ve vnitrostátním právu pro neuplatňování vnitrostátních ustanovení slučitelná s právem Unie, a zejména s jeho obecnými zásadami, včetně zásady přednosti a zásady přímého účinku práva Unie?
- 2) Uplatní se na otázku přípustnosti obvinění z porušení daňových předpisů zásada *ne bis in idem* stanovená v článku 4 Dodatkového protokolu č. 7 k EÚLP a v článku 50 Listiny, pokud již byla odpůrci z důvodu téhož jednání, jež spočívá v poskytnutí nepravdivých údajů, uložena určitá finanční sankce (daňová přírážka) ve správním řízení?
- 3) Má na druhou otázku vliv skutečnost, že tyto sankce musí být koordinovány tak, aby obecné soudy mohly snížit sankci v rámci trestního řízení, pokud byla odpůrci z důvodu téhož jednání, jež spočívá v poskytnutí nepravdivých údajů, uložena daňová přírážka?
- 4) Za určitých okolností lze v rámci působnosti zásady *ne bis in idem* uvedené ve druhé otázce uložit další sankce v novém řízení vedeném pro jednání, které již bylo dříve projednáno a vedlo k rozhodnutí o uložení sankcí jednotlivci. Jsou v případě kladné odpovědi na druhou otázku splněny podmínky zásady *ne bis in idem* pro uložení více sankcí v samostatných řízeních, pokud jsou předmětem přezkumu v rámci pozdějšího řízení okolnosti případu, které jsou nové a nezávislé na dřívějším řízení?
- 5) Švédský systém ukládání daňových přírážek a přezkumu odpovědnosti za porušení daňových předpisů v samostatných řízeních vychází z řady důvodů obecného zájmu, jež jsou podrobněji popsány níže. Je v případě kladné odpovědi na druhou otázku systém, jako je ten švédský, slučitelný se zásadou *ne bis in idem*, pokud by bylo možné vytvořit systém, na nějž by se nevztahovala zásada *ne bis in idem*, a nebylo by tudíž nutno zdržet se buď uložení daňové přírážky nebo rozhodnutí o odpovědnosti za porušení

daňových předpisů, a to tak, že v případě relevantnosti odpovědnosti za porušení daňových předpisů dojde k postoupení rozhodnutí o uložení daňové přírážky ze strany Skatteverket, a případně ze strany správních soudů, k obecným soudům v souvislosti s jejich přezkumem obvinění z porušení daňových předpisů?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšská republika) dne 29. prosince 2010 — Trade Agency Ltd v. Seramico Investments Ltd

(Věc C-619/10)

(2011/C 72/25)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Trade Agency Ltd

Žalovaná: Seramico Investments Ltd

Předběžné otázky

- 1) V případě, kdy je k rozhodnutí zahraničního soudu přiloženo osvědčení stanovené v článku 54 nařízení č. 44/2001⁽¹⁾, avšak žalovaný přesto namítá, že mu nebyla doručena žaloba, která byla podána v členském státě původu, je soud dožádaného členského státu při přezkumu důvodu odmítnutí uznání uvedeného v čl. 34 odst. 2 nařízení č. 44/2001 příslušný k tomu, aby sám přezkoumal, zda informace, které jsou uvedeny v osvědčení, odpovídají důkazům? Je takto široká pravomoc soudu dožádaného členského státu v souladu se zásadou vzájemné důvěry ve výkon spravedlnosti, která je zakotvena v šestnáctém a sedmáctém bodu odůvodnění nařízení č. 44/2001?
- 2) Je rozhodnutí vydané v nepřítomnosti žalovaného, jímž je vyřešen spor po meritorní stránce, aniž byl přezkoumán předmět žaloby a její základ, a v němž se neuvádí žádný argument týkající se opodstatněnosti žaloby, v souladu s článkem 47 Listiny a neporušuje právo žalovaného na spravedlivý proces, které je v uvedeném ustanovení zakotveno?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Švédsko) dne 27. prosince 2010 — Migrationsverket v. Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

(Věc C-620/10)

(2011/C 72/26)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající opravný prostředek: Migrationsverket

Odpůrci: Nuriye Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

Předběžné otázky

- 1) Musí být nařízení č. 343/2003⁽¹⁾, mimo jiné s ohledem na ustanovení čl. 5 odst. 2 tohoto nařízení, a popřípadě s ohledem na neexistenci jiných ustanovení nařízení, která by upravovala zánik příslušnosti členského státu k posouzení žádosti o azyl, než jsou ustanovení obsažená v čl. 4 odst. 5 druhém pododstavci a čl. 16 odst. 3 a 4, vykládáno v tom smyslu, že zpětvzetí žádosti o azyl nebrání možnosti použít toto nařízení?
- 2) Je pro odpověď na výše uvedenou otázku relevantní skutečnost, ve které fázi řízení byla žádost o azyl vzata zpět?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 50, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 109).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne 29. prosince 2010 — ADSITS „Balkan and Sea properties“ v. Ředitel ředitelství „Odvolací agentury a správy výkonu“ — Varna

(Věc C-621/10)

(2011/C 72/27)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ADSITS „Balkan and Sea properties“

Žalovaný: Ředitel ředitelství „Odvolací agendy a správy výkonu“
— Varna

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 80 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že v případě dodání mezi propojenými osobami, je-li protiplnění vyšší než obvyklá cena, se základem daně rozumí obvyklá cena plnění pouze tehdy, pokud dodavatel není oprávněn k plnému odpočtu daně, která připadá na koupi resp. výrobu předmětů, které tvoří předmět dodání?
- 2) Má být čl. 80 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/112 vykládán v tom smyslu, že členský stát — v případě, že dodavatel uplatnil nárok na plný odpočet daně za zboží a služby, které jsou předmětem následných dodání mezi propojenými osobami s vyšší cenou, než je obvyklá cena, a tento nárok na odpočet daně nebyl podle článků 173 až 177 směrnice upraven — nesmí stanovit žádná opatření, podle kterých se základem daně rozumí výlučně obvyklá cena?
- 3) Jedná se v případě čl. 80 odst. 1 směrnice 2006/112 o taxativní výčet případů, které tvoří podmínky, za kterých mohou členské státy přijmout opatření stanovující, že základem daně se v případě dodání rozumí obvyklá cena plnění?
- 4) Je vnitrostátní právní úprava, jako je ustanovení čl. 27 odst. 3 bodu 1 Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (zákon o dani z přidané hodnoty), přípustná i za jiných okolností než za těch, které jsou uvedeny v ustanovení čl. 80 odst. 1 písm. a), b) a c) směrnice 2006/112?
- 5) Má ustanovení čl. 80 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/112 v případě, jako je projednávaný případ, přímý účinek a může jej vnitrostátní soud přímo použít?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

**Žaloba podaná dne 21. prosince 2010 — Evropská komise
v. Francouzská republika**

(Věc C-624/10)

(2011/C 72/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: M. Afonso, zmocněnkyně)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Francouzská republika tím, že stanovila v hlavě IV správního pokynu č. 105 ze dne 23. června 2006 (3 A-9-06) administrativní strpění, jež se odchyluje od režimu přenesení daňové povinnosti v případě DPH a zahrnuje, mimo jiné, jmenování daňového zástupce prodejcem nebo poskytovatelem usazeným mimo Francii, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice o DPH a zvláště z jejích článků 168, 171, 193, 194, 204 a 214;
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou Komise tvrdí, že francouzská právní úprava, jež se odchyluje od režimu přenesení daňové povinnosti v případě DPH, je z několika důvodů v rozporu s právem Evropské unie.

Zaprvé, osoby povinné k dani, které chtějí využít opatření zavedeného hlavou IV správního pokynu 3 A-9-06, musí jmenovat daňového zástupce, což není v souladu s článkem 204 směrnice o DPH. Tento článek umožňuje členským státům uložit takovou povinnost pouze v případě, kdy se zemí, v níž je osoba povinná k dani usazena, neexistuje žádný nástroj pro organizaci vzájemné pomoci v oblasti nepřímých daní podobné vzájemné pomoci uvnitř Unie.

Zadruhé, administrativní strpění rovněž podléhá povinnosti prodejce identifikovat se pro účely DPH ve Francii, což není v souladu s čl. 214 odst. 1 směrnice o DPH. Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinnost identifikace pro účely DPH se nevztahuje na osoby povinné k dani, které uskutečňují na území členského státu, v němž nejsou usazeny, dodání zboží nebo poskytování služeb podléhající režimu přenesení daňové povinnosti zákazníkem, zejména podle článku 194 směrnice o DPH.

Zatřetí a nakonec, opatření stanoví započtení odpočitatelné DPH prodejce nebo poskytovatele proti DPH vybrané jedním nebo několika jeho zákazníky. To není v souladu s ustanoveními článků 168 a 171 směrnice o DPH, na základě kterých vyrovnání mezi odpočitatelnou DPH a vybranou DPH musí být provedeno u každé osoby povinné k dani. Taková výjimka nemůže být založena ani na článku 11 téže směrnice.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. prosince 2010 Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 27. října 2010 ve věci T-24/05, Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd v. Evropská komise

(Věc C-628/10 P)

(2011/C 72/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. (zástupci: M. Odriozola Alén, abogado, A. João Vide, abogado)

Další účastníci řízení: Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, Evropská komise

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 27. října 2010 ve věci T-24/05 v rozsahu, v němž zamítá žalobní důvody vycházející ze zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 101 odst. 1 SFEU a čl. 23 odst. 2 nařízení 1/2003⁽¹⁾, nedostatečného odůvodnění a porušení zásady rovného zacházení při učinění závěru, že Alliance One International, Inc., dříve Standard Commercial Corp. a Standard Commercial Tobacco Co. jsou společně a nerozdílně odpovědné;
- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2004 ve věci COMP/C.38.238/B.2 — Surový tabák — Španělsko, v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek, a v důsledku toho snížit pokutu, která jim byla uložena, a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Zaprvé, navrhovatelky tvrdí, že Komise a Tribunál použily nesprávně čl. 101 odst. 1 SFEU a čl. 23 odst. 2 nařízení 1/2003, když dospěly k závěru, že SCC a SCTC jsou odpovědné za protiprávní jednání, kterého se dopustila WWTE. Navrhovatelky zejména tvrdí, že společná kontrola nestačí k prokázání toho, že byly schopny vykonávat během období do května 1998 na jednání společnosti WWTE rozhodující vliv. Každopádně, i kdyby bylo možné přičíst tímto způsobem odpovědnost, pro účely určení jediné hospodářské jednotky měly být zohledněny obě mateřské společnosti vykonávající společnou kontrolu. Podpůrně navrhovatelky tvrdí, že Komise a poté Tribunál tím, že neodůvodnily dostatečně závěr o jejich odpovědnosti, porušily článek 269 SFEU. Krom toho, pokud jde o období po květnu 1998, rozsudek Tribunálu zbavuje navrhovatelky práv vyplývajících z obecných zásad práva EU a práv obsažených v EÚLP a Listině základních práv, která je nyní součástí Lisabonské úmluvy a má tak sílu primárního práva.

Zadruhé, navrhovatelky tvrdí, že Tribunál porušil čl. 48 odst. 2 svého jednacího řádu, právo navrhovatelek na obhajobu a článek 296 SFEU, když umožnil Komisi v odpovědi na písemnou otázku předložit nový argument a změnit její tvrzení. Navrhovatelky dále tvrdí, že Tribunál v rozsudku (a tedy ex post facto) nemůže objasňovat odůvodnění uvedené v rozhodnutí Komise.

Konečně, navrhovatelky tvrdí, že Tribunál tím, že zacházel s ostatními podniky příznivěji, porušil zásadu rovného zacházení stanovenou v článku 20 Listiny základních práv. Navrhovatelky poukazují na to, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při definování metody pro přičtení odpovědnosti, konkrétně tím, že přijal metodu dvojího základu, která sloužila k rozlišování mezi společnostmi podle věrohodnosti jejich argumentace v rámci odvolání, ale jinak nevedla ke stanovení norem. Navrhovatelky dále tvrdí, že Tribunál použil metodu přičtení odpovědnosti diskriminačním způsobem, ať tím, že neuplatnil kritérium vycházející z dvojího základu na společnosti Universal Corporation a Universal Leaf, nebo tím, že neuplatnil na společnosti SCC a SCTC metodu použitou v případě společností Universal Corporation a Universal Leaf.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

TRIBUNÁL

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 24. ledna 2011 —
Rubinetteria Teorema v. Komise**

(Věc T-370/10 R)

**(„Předběžné opatření — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí
Komise ukládající pokutu — Bankovní záruka — Návrh na
odklad vykonatelnosti — Finanční újma — Neexistence
výjimečných okolností — Nedostatek naléhavosti“)**

(2011/C 72/30)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rubinetteria Teorema SpA (Flero, Itálie) (zástupci: R. Cavani, M. di Muro a P. Preda, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Antoniadis, F. Castillo de la Torre a L. Malferrari, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise K(2010) 3 4185 v konečném znění ze dne 23. června 2010 o použití článku 101 SFEU a článku 53 dohody o EHP (věc COMP/39.092 — sanitární zařízení do koupelen)

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Žaloba podaná dne 16. prosince 2010 — Vivendi v.
Komise**

(Věc T-567/10)

(2011/C 72/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vivendi (Paříž, Francie) (zástupci: O. Fréget, J.-Y. Ollier a M. Struys, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou;

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 1. října 2010, kterým Komise zamítla stížnost podanou společností Vivendi dne 2. března 2009 (zaregistrovanou pod číslem 2009/4269), podle které Francouzská republika porušila směrnici 2002/77/ES ze dne 16. prosince 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací, a tedy i článek 106 SFEU, a to tím, že v oblasti stanovení úrovně cen za poskytování telefonních služeb poskytla regulační výhodu;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní před Tribunálem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody týkající se meritorní stránky věci.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy, protože Komise provedla jen zběžné posouzení stížnosti, kterou jí žalobkyně podala.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení pojmu zvláštních a výlučných práv z hlediska směrnice 2002/77/ES ⁽¹⁾ a čl. 106 odst. 3 SFEU.

— Žalobkyně tvrdí, že se Komise nemůže zdržet uložení sankce za to, že Francouzská republika poskytla společnosti France Télécom regulační výhodu stanovením sazby za poskytování telefonních služeb v rámci univerzální služby na takové úrovni, která vylučuje veškerou nabídku služeb konkurující nabídce společnosti France Télécom, a přitom poukazovala na to, že žádný soukromý operátor nepodal žádost o odstranění regulační výhody.

— Žalobkyně podpůrně tvrdí, že takové žádosti učiněny byly.

- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, pokud jde o rozsah povinností vnitrostátního regulačního orgánu vyplývajících ze směrnic v oblasti elektronických komunikací, s tím, že chování členského státu nelze omlouvat neúplností nebo nepřesností právního rámce.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. L 249, s. 21; Zvl. vyd. 08/02, s. 178).

Žaloba podaná dne 16. prosince 2010 — Vivendi v. Komise**(Věc T-568/10)**

(2011/C 72/32)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Vivendi (Paříž, Francie) (zástupci: O. Fréget, J.-Y. Ollier a M. Struys, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou;

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 1. října 2010, kterým Komise zamítla stížnost podanou společností Vivendi dne 2. března 2009 (zaregistrovanou pod číslem 2009/4267), podle které Francouzská republika porušila směrnici 2002/77/ES ze dne 16. prosince 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací, a tedy i čl. 106 odst. 1 SFEU, a to tím, že poskytla regulační výhodu, jež spočívala v tom, že regulační orgán ARCEP odmítl využít své pravomoci a přimět zavedeného operátora, aby operátorům požadujícím zpřístupnění účastnického vedení vrátil částky vybrané nad rámec skutečných nákladů na službu, která podléhá nákladové orientaci;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní před Tribunálem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně čtyři žalobní důvody týkající se meritorní stránky věci.

- 1) První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení ohledně vymezení „zvláštního práva“ ve smyslu směrnice 2002/77/ES⁽¹⁾.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nesplnila svou povinnost dohledu podle čl. 106 odst. 3 SFEU.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž se Komise podle žalobkyně nesprávně domnívala, že se na povinnost provádět u některých sazeb nákladovou orientaci nevztahuje směrnice Evropské unie, nýbrž že spadá do působnosti vnitrostátního regulačního orgánu.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, když měla Komise za to, že soukromí operátoři nejsou na svých právech kráceni, neboť se mohou obrátit na vnitrostátní obchodní soudy a domoci se tak náhrady přeplatků vybraných společnostmi France Télécom, i když složitost takového případu znemožňuje uplatnění práva na náhradu před těmito soudy v plném rozsahu.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. L 249, s. 21; Zvl. vyd. 08/02, s. 178)

Žaloba podaná dne 21. prosince 2010 — Komise v. Commune de Millau**(Věc T-572/10)**

(2011/C 72/33)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Petrova, zmocněnkyně, a E. Bouttier, advokát)

Žalovaná: Commune de Millau (Millau, Francie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— rozhodl, že Commune de Millau odpovídá společně a nerozdílně za závazky a dluhy Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) vůči Evropské komisi;

— uložil Commune de Millau, aby společně a nerozdílně se společností SEMEA zaplatila žalobkyni částku jistiny ve výši 41 012 eur, spolu s úroky splatnými ode dne 10. března 1992, nebo podpůrně ode dne 27. dubna 1993;

— nařídil kapitalizaci úroků;

— uložil Commune de Millau, aby společně a nerozdílně se společností SEMEA zaplatila částku ve výši 5 000 eur z důvodu neoprávněného odporu společnosti SEMEA;

— uložil Commune de Millau, aby společně a nerozdílně se společností SEMEA nahradila náklady tohoto řízení;

— nařídil spojení této věci s věcí T-168/10, Komise v. SEMEA.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty uplatněné žalobkyní jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty uplatněnými ve věci T-168/10, Komise v. SEMEA ⁽¹⁾, přičemž Komise krom toho uvádí, že Commune de Millau odpovídá společně a nerozdílně za zaplacení dluhu společnosti SEMEA v rozsahu, v němž Commune de Millau převzala aktiva a pasiva společnosti SEMEA, včetně smlouvy uzavřené mezi společností SEMEA a Komisí, jež tvoří základ sporu.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2010, C 161, s. 48.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Just Music Fernsehbetriebe v. OHIM — France Télécom (Jukebox)

(Věc T-589/10)

(2011/C 72/34)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Just Music Fernsehbetriebe GmbH (Landshut, Německo) (zástupci: T. Kaus, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: France Télécom SA (Paříž, Francie)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 14. října 2010 ve věci R 1408/2009-1
- uložit žalovanému zamítnout rozhodnutí o námitce ze dne 30. září 2010 ve věci B 1304494 a přijmout celou přihlášku k zápisu č. 6163778
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení
- uložit další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyní v řízení před odvolacím senátem a námitkovým oddělením
- alternativně přerušit řízení až do konečného rozhodnutí ohledně návrhu o zrušení práv, podanému žalobkyní dne 21. prosince 2010 u OHIM, proti starší ochranné známce Společenství č. 3693108.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „Jukebox“ pro služby zařazené do tříd 38 a 41 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6163778.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastníci řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: zápis č. 3693108 obrazové ochranné známky Společenství „JUKE BOX“ zapsané pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 35, 38, 41 a 42.

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí porušuje: i) články 15 a 42 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ⁽¹⁾, jelikož nebyl předložen žádný důkaz o řádném užívání ochranné známky namítané v námitkovém řízení — zápis ochranné známky Společenství č. 3693108 „JUKE BOX“, ii) čl. 8 odst. 1 písm. b), článek 9 a čl. 65 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát provedl chybné posouzení podobnosti napadené ochranné známky, a iii) článek 78 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, vzhledem k tomu, že odvolací senát nevyužil své vyšetřovací pravomoci a nevykonal své pravomoci v plném rozsahu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 27. prosince 2010 — Thesing a Bloomberg Finance v. ECB

(Věc T-590/10)

(2011/C 72/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gabi Thesing a Bloomberg Finance LP (Londýn, Spojené království) (zástupci: H. Stephens a R. C. Lands, Solicitors)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropské centrální banky oznámené dopisy ze dne 17. září 2010 a 21. října 2010, jímž byl odepřen přístup k dokumentům požadovaným žalobkyní;

— uložit Evropské centrální bance umožnit žalobkyním přístup k těmto dokumentům v souladu s rozhodnutím Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3) (¹);

a

— uložit ECB náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhají, podle článku 263 SFEU, zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky oznámeného dopisy ze dne 17. září 2010 a 21. října 2010, jímž Evropská centrální banka zamítla žádost žalobkyň o přístup k následujícím dokumentům podle rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3):

i) Zprávu nazvanou *Vliv mimoburzovních obchodů na veřejný deficit a dluh. Případ Řecka* (SEC/GovC/X/10/88a);

ii) Druhou zprávu nazvanou *Transakce Titlos a případná existence podobných transakcí ovlivňujících úroveň veřejného deficitu a dluhu eurozóny* (SEC/GovC/X/10/88b).

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádějí následující žalobní důvody:

Zaprvé, žalobkyně tvrdí, že Evropská centrální banka nesprávně vyložila nebo uplatnila čl. 4 odst. 1 písm. a) rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 (ECB/2004/3), které stanoví výjimku z obecného práva na přístup zakotveného v článku 2 tohoto rozhodnutí, tím, že:

i) Evropská centrální banka nevyložila čl. 4 odst. 1 písm. a) tak, že vyžaduje zohlednění faktorů veřejného zájmu na zveřejnění;

ii) Evropská centrální banka nepřiznala dostatečnou nebo odpovídající váhu faktorům veřejného zájmu na zveřejnění požadovaných dokumentů;

iii) Evropská centrální banka přecenila nebo špatně identifikovala veřejný zájem hovořící proti zveřejnění požadovaných dokumentů.

Žalobkyně dále tvrdí, že Evropská centrální banka nesprávně vyložila nebo uplatnila čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 (ECB/2004/3), které

stanoví výjimku z obecného práva na přístup zakotveného v článku 2 tohoto rozhodnutí, tím, že:

i) Evropská centrální banka měla vyložit „převažující“ veřejný zájem jako veřejný zájem, který je dostatečně silný, aby převážil jakýkoliv veřejný zájem na zachování výjimky;

ii) Evropská centrální banka měla učinit závěr, že existuje převažující veřejný zájem v tomto smyslu na zveřejnění požadovaných informací.

Konečně, žalobkyně tvrdí, že Evropská centrální banka nesprávně vyložila nebo uplatnila čl. 4 odst. 3 rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 (ECB/2004/3), které stanoví výjimku z obecného práva na přístup zakotveného v článku 2 tohoto rozhodnutí, tím, že:

i) Evropská centrální banka měla vyložit „převažující“ veřejný zájem jako veřejný zájem, který je dostatečně silný, aby převážil jakýkoliv veřejný zájem na zachování výjimky;

ii) Evropská centrální banka měla učinit závěr, že existuje převažující veřejný zájem v tomto smyslu na zveřejnění požadovaných informací;

iii) Evropská centrální banka přecenila nebo špatně identifikovala veřejný zájem hovořící proti zveřejnění požadovaných dokumentů.

(¹) Rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3) (Úř. věst. L 80, s. 42).

Žaloba podaná dne 17. prosince 2010 — Zenato v. OHIM — Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA)

(Věc T-595/10)

(2011/C 72/36)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Alberto Zenato (Verona, Itálie) (zástupce A. Rizzoli, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA) (Verona, Itálie)

Návrhová žádání žalobce

Žalobce navrhuje, aby Tribunál

- prohlásil projednávanou žalobu spolu s jejími přílohami za přípustnou,
- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu v části, v níž zrušuje napadené rozhodnutí a ukládá náhradu nákladů řízení,
- v důsledku toho potvrdil rozhodnutí námitkového oddělení,
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobce

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „RIPASSA“ (příhláška č. 106 955), pro výrobky třídy 33

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona

Namítaná ochranná známka nebo označení: Italská slovní ochranná známka „VINO DI RIPASSO“ (č. 528 778), pro výrobky třídy 33

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci námitkovému oddělení

Dovolávané žalobní důvody: Porušení a nesprávné uplatnění čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Eurocool Logistik v. OHIM — Lenger (EUROCOOL)

(Věc T-599/10)

(2011/C 72/37)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eurocool Logistik GmbH (Linz, Rakousko) (zástupce: G. Secklehner, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Peter Lenger (Weinheim, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit v plném rozsahu rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 14. října 2010 ve věci R 451/2010-1, ve kterém se potvrzuje rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 27. ledna 2010 v námitkovém řízení č. B 751 570, zamítnout námitku a vrátit ochrannou známku za účelem pokračování přihlašovacího řízení Úřadu pro harmonizaci, jakož i uložit žalovanému, aby nesl veškeré náklady řízení spojené s tímto sporem a zejména náklady řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „EUROCOOL“ pro služby zařazené do tříd 39 a 42

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Peter Lenger

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „EUROCOOL LOGISTIC“ pro služby zařazené do tříd 35 a 39 a obchodní jméno „EUROCOOL LOGISTIC“ používané ve vnitrostátním obchodním styku s ohledem na určité služby

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 63 odst. 2 a čl. 75 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 ⁽¹⁾, protože žalobkyně neměla v námitkovém řízení možnost reagovat na odůvodnění námitek dalšího účastníka řízení před odvolacím senátem, jakož i porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009, protože mezi srovnávanými ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Export Development Bank of Iran v. Rada

(Věc T-4/11)

(2011/C 72/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Export Development Bank of Iran (zástupce: J.-M. Thouvenin, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně žádá, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Rady (EU) č. 961/2010 v rozsahu, v němž se na ní vztahuje;
- prohlásil, že se na ni nevztahuje rozhodnutí 2010/413/SZBP;
- zrušil čl. 16 odst. 2 písm. a) a b) nařízení Rady (EU) č. 961/2010 v rozsahu, v němž se na ni vztahuje;
- zrušil rozhodnutí přijaté Radou zapsat žalobkyni na seznam uvedený v příloze VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává sedmi důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, že nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007⁽¹⁾ a jeho čl. 16 odst. 2 písm. a) a b) postrádají právní základ
 - na základě první části tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že článek 215 SFEU nemůže sloužit jako právní základ nařízení č. 961/2010, jelikož rozhodnutí 2010/413/SZBP ho neuvádí;
 - na základě druhé části žalobkyně tvrdí, že článek 215 SFEU nemůže sloužit jako právní základ nařízení č. 961/2010, jelikož rozhodnutí 2010/413/SZBP nebylo přijato podle kapitoly V hlavy 2 SEU. Toto rozhodnutí tedy nelze v projednávané věci uplatnit.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení mezinárodního práva prostřednictvím čl. 16 odst. 2 písm. a) a b) nařízení č. 961/2010, jelikož tato ustanovení neprovádějí rozhodnutí Rady bezpečnosti a porušují zásadu nezasahování zakotvenou v mezinárodním právu.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 215 SFEU, jelikož postup zapsání na seznam uvedený v příloze VIII je v rozporu s postupem stanoveným článkem 215 SFEU.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práv obhajoby, práva na řádnou správu a práva na účinnou soudní ochranu, jelikož Rada nerespektovala právo žalobkyně být vyslechnuta, neodůvodnila dostatečně svá rozhodnutí a nepovolila žalobkyni přístup ke spisu.

5) Pátý důvod vychází z porušení zásady proporcionality

— Žalobkyně především tvrdí, že jsou napadená rozhodnutí nepřiměřená, jelikož zmrazení finančních prostředků a dalších zdrojů spravovaných žalobkyní má za následek zmrazení finančních prostředků a zdrojů, se kterými volně nedisponovala a které patří jejím klientům.

— Žalobkyně dále tvrdí, že sankce, která jí byla udělena, je nepřiměřená s ohledem na skutečnosti, které ji byly vytýkány, a že její stanovení vychází z původních skutečností, které se nepotvrdily.

6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení práva na ochranu vlastnictví, jelikož omezení jejího vlastnického práva je nepřiměřené z důvodu, že její práva obhajoby nebyla během řízení respektována.

7) Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady zákazu diskriminace, jelikož žalobkyně byla sankcionována, aniž bylo prokázáno, že se vědomě a dobrovolně podílela na činnostech, jejichž cílem bylo obejít omezující opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, s. 1.

Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Export Development Bank of Iran v. Rada

(Věc T-5/11)

(2011/C 72/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Export Development Bank of Iran (zástupce: J. M. Thouvenin, advokát)

Žalovaná: Evropská rada

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010 v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- zrušit rozhodnutí obsažené v dopise Rady adresovanému žalobkyni ze dne 28. října 2010;
- prohlásit rozhodnutí 2010/413/SZBP za nepoužitelné na žalobkyni;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty uváděné žalobkyní jsou v podstatě totožné nebo podobné s žalobními důvody a hlavními argumenty uvedenými v rámci věci T-4/11, Export Development Bank of Iran v. Rada.

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. ledna 2011 Evropská komise proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. října 2010 ve věci F-9/09, Vicente Carbajosa a další v. Komise

(Věc T-6/11 P)

(2011/C 72/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupce: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Isabel Vicente Carbajosa (Brusel, Belgie), Niina Lehtinen (Brusel) a Myriam Menchen (Brusel)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. října 2010 ve věci F-9/09, Vicente Carbajosa a další v. Komise;
- vrátit věc Soudu pro veřejnou službu, aby přezkoumal žalobní důvody směřující ke zrušení vznesené žalobkyněmi;
- rozhodnout o nákladech řízení později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, práva na obhajobu a zásady právní jistoty v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu vyhověl žalobnímu důvodu, který nebyl vznesen v dotčené věci, a to ani z úřední moci, ale byl vznesen v rámci jiného řízení.
- 2) Druhý důvod vychází podpůrně z porušení článků 1, 5 a 7 přílohy III služebního řádu úředníku Evropské unie a rozhodnutí o zřízení Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO), jakož i z porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu neprávem dospěl k závěru, že EPSO nebyl příslušný pro nezařazení dotčených osob na seznam uchazečů vyzvaných k předložení úplné žádosti o pracovní místo po ukončení preselektce.

Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Bank Kargoshaei a další v. Rada

(Věc T-8/11)

(2011/C 72/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bank Kargoshaei, Bank Melli Iran Investment Company, Bank Melli Iran Printing and Publishing Company, Cement Investment & Development Co., Mazandaran Cement Company, Melli Agrochemical Company, Shomal Cement Co. (Teherán, Írán) (zástupci: L. Defalque a S. Woog, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit bod 5 oddílu B přílohy k rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postojů 2007/140/SZBP ⁽¹⁾, a bod 5 oddílu B přílohy VIII k nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 ⁽²⁾, a zrušit rozhodnutí obsažené v dopisu Rady ze dne 28. října 2010;
- určit, že čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 ⁽³⁾ a čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (EU) č. 961/2010 jsou protiprávní a nepoužitelné ve vztahu k žalobkyním;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobkyně opírá o žalobní důvody, které jsou totožné se žalobními důvody uplatněnými žalobkyní ve věci T-7/11, *Bank Melli Iran v. Rada*.

(¹) Úř. věst. L 281, s. 81.

(²) Úř. věst. L 281, s. 1.

(³) Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39; oprava v Úř. věst. L 197, 29.7.2010, s. 19, a Úř. věst. L 265, 8.10.2010, s. 18).

Žaloba podaná dne 6. ledna 2011 — *Air Canada v. Evropská komise*

(Věc T-9/11)

(2011/C 72/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: *Air Canada* (Saint Laurent, Kanada) (zástupci: J. Pheasan a T. Capel, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí včetně článků 2 a 3 nebo případně zrušit části rozhodnutí podle článku 263 SFEU;
- zrušit pokutu nebo případně snížit výši pokuty, včetně snížení pokuty až na nulovou částku, podle článku 261 SFEU;
- nařídít Komisi, aby přijala nezbytná opatření v souladu s rozsudkem Soudního dvora podle článku 266 SFEU; a
- nařídít Komisi, aby uhradila náklady vynaložené *Air Canada* v souvislosti s touto žalobou a se všemi následujícími fázemi tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně uplatňuje šest žalobních důvodů:

- 1) první žalobní důvod, kterým se dovolává porušení svých práv na obhajobu, jelikož Komise hmotněprávně změnila věc mezi prohlášením námitek a rozhodnutím a tudíž založila své rozhodnutí na novém právním a skutkovém posouzení, k němuž se žalobkyně neměla příležitost vyjádřit;
- 2) druhý žalobní důvod, kterým se dovolává toho, že:
 - rozhodnutí se zakládá na nepřípustném důkazu, jelikož hmotněprávní důkaz, o který se Komise opírá v rozhodnutí proti žalobkyni, je nepřípustný;
 - Komise tím, že zachovala určité důkazy proti žalobkyni, přičemž stejné nebo podstatně podobné důkazy považovala za nedostatečné k prokázání porušení práva ze strany některých dalších adresátů jejího prohlášení o námitkách a tím, že nezohlednila faktické opravy a vyjasnění poskytnutá žalobkyní, porušila zásadu práva EU týkající se rovného zacházení a nedodržela správné důkazní postupy podle práva EU;
- 3) třetí žalobní důvod, kterým se dovolává neexistence porušení práva, jehož se žalobkyně účastnila, jelikož:
 - v člancích 2 a 3 rozhodnutí chybní zjištění, že se žalobkyně zúčastnila pokračujícího porušení práva popsaného v uvedených důvodech;
 - Komise nedodržela příslušné právní podmínky podle čl. 101 odst. 1 SFEU a použitelné judikatury ohledně přičtení odpovědnosti za jediné a trvající porušení práva ze strany žalobkyně;
 - na základě důkazu, který je Komise oprávněna použít — s přihlédnutím ke druhému žalobnímu důvodu — pro účely opětovného posouzení svých námitek proti žalobkyni, rozhodnutí neprokazuje žádné porušení práva ze strany žalobkyně;
- 4) čtvrtý žalobní důvod, kterým se dovolává nedostatku definice nebo případně správné definice relevantního trhu při porušení příslušné právní povinnosti zavedené judikaturou EU a zejména při porušení zásad právní jistoty a proporcionality;
- 5) pátý žalobní důvod, kterým se dovolává zrušení pokuty v celém rozsahu nebo případně jejího podstatného snížení (včetně snížení pokuty na nulovou částku) na základě ostatních žalobních důvodů a z toho důvodu, že Komise neuplatnila zásadu práva EU týkající se rovného zacházení, když rozhodovala o výši pokuty;

- 6) šestý žalobní důvod, kterým se dovolává nedostatku odůvodnění při porušení povinnosti uvést důvody podle článku 296 SFEU.

pro určení, nejsou splněna, pokud jde o žalobkyni, nebo že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při určení, zda byla kritéria splněna. V důsledku toho není určení žalobkyně odůvodněné.

Žaloba podaná dne 6. ledna 2011 — Sina Bank v. Rada

(Věc T-15/11)

(2011/C 72/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sina Bank (Teherán, Írán) (zástupci: B. Mettetal a C. Wucher-North, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit bod 8 části B přílohy VIII nařízení č. 961/2010 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- zrušit rozhodnutí uvedené v dopise Rady ze dne 28. října 2010;
- prohlásit bod 8 části B přílohy II k rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, za nepoužitelný;
- určit, že se čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 nepoužije na žalobkyni;
- určit, že se čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP nepoužije na žalobkyni;
- uložit Radě, aby vedle vlastníků nákladů řízení, nesla náhradu nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody:

- 1) První žalobní důvod, kterým tvrdí, že hmotněprávní kritéria stanovená v napadeném nařízení a rozhodnutí z roku 2010

- 2) Druhým žalobním důvodem tvrdí, že určení žalobkyně porušuje zásadu rovného zacházení:

- žalobkyně byla vystavena nerovnému zacházení ve srovnání s postavením jiných íránských bank;
- žalobkyně byla vystavena nerovnému zacházení ve srovnání s postavením jiných íránských bank zapsaných na seznam v nařízení a rozhodnutí z roku 2010;
- žalobkyně byla vystavena nerovnému zacházení ve srovnání s postavením „Daftar“ a Mostaz’afan Foundation.

- 3) Třetím žalobním důvodem tvrdí, že nebyla dodržena její práva na obranu a nebyla splněna povinnost uvést odůvodnění sankcí, jelikož:

- žalobkyni nebyly Radou poskytnuty žádné informace k posouzení jejího postavení s výjimkou velmi stručného odůvodnění v délce dvou řádků, které bylo obecné a nepřesné;
- navzdory skutečnosti, že žalobkyně předložila Radě podrobnou žádost o informace ohledně jejího určení, Rada neodpověděla ani žalobkyni, ani na dopisy jejích zástupců;
- taková situace znemožňuje určit, zda je opatření přiměřené, či zda je postiženo vadou;
- jakýkoliv důkaz v neprospěch žalobkyně jí měl být pokud možno sdělen, buď společně s přijetím úvodního rozhodnutí o zmrazení jejích finančních prostředků, nebo co možná nejdříve poté.

- 4) Čtvrtým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že omezující opatření porušují její právo na vlastnictví a jsou v rozporu se zásadou proporcionality rozhodnutí práva Evropské unie, jelikož

- neexistuje spojitost mezi cílem sledovaným Radou a omezujícím opatřením uloženým žalobkyni;
- Rada neidentifikovala žádnou transakci, na které by se žalobkyně podílela;

- existují vhodnější proporcionální možná opatření proti rizikům údajných iránských „jaderných aktivit“ a financování takových aktivit.

- (¹) Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010, o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1).
- (²) Rozhodnutí Rady 2010/413/CFSP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

Žaloba podaná dne 14. ledna 2011 — Nizozemsko v. Komise

(Věc T-16/11)

(2011/C 72/44)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: C. Wissels, M. de Ree a M. Noort, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

- zrušit článek 1 rozhodnutí Komise 2010/668/2010 ze dne 4. listopadu 2010, o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie v rozsahu, v němž se týká Nizozemska a finančních oprav ve výši 28 947 149,31 eur (celkem), které byly provedeny v rámci stanovení režimu kvót pro výrobu bramborového škrobu ve vztahu k výdajům oznámeným za roky 2003 až 2008;

- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise rozhodnutím 2010/668/EU paušálně opravila částky oznámené nizozemskými orgány, které byly v letech 2003 až

2008 vyplaceny v rámci evropských režimů podpor pro bramborový škrob ve výši 10 %. Podle Komise zaplatily nizozemské orgány výrobci škrobu a producentovi brambor podpory za to, že producentovi brambor byla za dodané brambory zaplacená minimální cena v plné výši.

Nizozemská vláda zastává názor, že k zaplacení plné minimální ceny došlo před schválením podpor pro výrobce škrobu a producenta brambor. Minimální cena byla zaplacená jednak prostřednictvím započtení části minimální ceny s neuhrazenou (soukromě-právní) pohledávkou výrobce vůči producentovi a jednak převodem zbývajících částky minimální ceny na bankovní účet uvedený producentem.

Žalobce založil svou žalobu na pěti žalobních důvodech.

- 1) Zprvce byly porušeny čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/99 (¹) a článek 31 nařízení č. 1290/2005 (²) ve spojení s článkem 5 nařízení č. 1868/94 (³), článkem 11 nařízení č. 97/95 (⁴), článkem 10 nařízení č. 2236/2003 (⁵), článkem 26 nařízení č. 2237/2003 (⁶) a článek 20 nařízení č. 1973/2004 (⁷) tím, že výdaje byly vyloučeny z financování, ačkoliv podmínky pro poskytnutí prémie a přímé platby byly splněny, protože minimální cena byla zaplacená prostřednictvím zápočtu a převodu.
- 2) Zadruhé byly porušeny čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/99 a článek 31 nařízení č. 1290/2005 ve spojení s článkem 5 nařízení č. 1868/94, článkem 11 nařízení č. 97/95, článkem 10 nařízení č. 2236/2003, článkem 26 nařízení č. 2237/2003 a článkem 20 nařízení č. 1973/2004 tím, že výdaje byly vyloučeny z financování, ačkoliv producent před poskytnutím prémie a přímé platby mohl volně nakládat s minimální cenou.
- 3) Zatřetí byly porušeny čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1259/99, článek 8 nařízení č. 1663/95 (⁸), článek 31 nařízení č. 1290/2005, článek 11 nařízení č. 885/2006 (⁹), jakož i právo na obhajobu tím, že výdaje byly vyloučeny z financování, ačkoliv nebylo dodrženo kontradiktorní řízení stanovené podle těchto ustanovení v případě všech poznatků, které byly základem pro vyloučení.
- 4) Začtvrté byly porušeny čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/99, článek 31 nařízení č. 1290/2005 ve spojení s článkem 11 nařízení č. 97/95, článkem 10 nařízení č. 2236/2003, článkem 26 nařízení č. 2237/2003 a článek 20 nařízení č. 1973/2004 tím, že platební agentura mohla na základě stvrzenky zkontrolovat, zda minimální cena byla zaplacená.

- 5) Zapáté byly porušeny čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/99, čl. 31 odst. 2 nařízení č. 1290/2005 a zásada proporcionality tím, že byla provedena paušální oprava ve výši 10 %, ačkoliv se pochybení omezilo na to, že při uplatnění minimální ceny a při kontrole podmínky týkající se její platby se vycházelo z nesprávného předpokladu.

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414).
- (²) Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1).
- (³) Nařízení Rady (ES) č. 1868/94 ze dne 27. července 1994, kterým se stanoví režim kvót pro výrobu bramborového škrobu (Úř. věst. L 197, s. 4; Zvl. vyd. 03/16, s. 331).
- (⁴) Nařízení Komise (ES) č. 97/95 ze dne 17. ledna 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o minimální cenu a vyrovnávací platbu, která se vyplácí producentům brambor, a nařízení Rady (ES) č. 1868/94, kterým se stanoví režim kvót pro výrobu bramborového škrobu (Úř. věst. L 16, s. 3; Zvl. vyd. 03/17, s. 131).
- (⁵) Nařízení Komise (ES) č. 2236/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1868/94, kterým se stanoví režim kvót pro výrobu bramborového škrobu (Úř. věst. L 339, s. 45; Zvl. vyd. 03/41, s. 515).
- (⁶) Nařízení Komise (ES) č. 2237/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým režimům podpor stanoveným v hlavě IV nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (Úř. věst. L 339, s. 52; Zvl. vyd. 03/41, s. 522).
- (⁷) Nařízení Komise (ES) č. 1973/2004 ze dne 29. října 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ohledně režimů podpor stanovených v hlavě IV a IVa tohoto nařízení a ohledně využití půdy vyjmuté pro pěstování surovin (Úř. věst. L 345, s. 1).
- (⁸) Nařízení Komise (ES) č. 1663/95 ze dne 7. července 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 729/70 týkající se postupu schválení účetní závěrky záruční sekce EZOF (Úř. věst. L 158, s. 6; Zvl. vyd. 03/18, s. 31).
- (⁹) Nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. L 171, s. 90).

Žaloba podaná dne 19. ledna 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise

(Věc T-22/11)

(2011/C 72/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Německo) (zástupci: I. Liebich a A. Rosenfeld, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

- částečně zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 9525 konečné ze dne 21. prosince 2010 o státní podpoře MC 8/2009 a C-43/2009 — Německo — WestLB v rozsahu, v němž toto rozhodnutí zamítlo žádost Německa z 28. října 2010 o prodloužení lhůty pro prodej a ukončení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG po 15. únoru 2011,
- podpůrně — částečně zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 9525 v konečném znění ze dne 21. prosince 2010 o státní podpoře MC 8/2009 a C-43/2009 — Německo — WestLB v rozsahu, v němž jím Komise implicitně rozhodla, že Německo podalo jen jednu jednotnou žádost o prodloužení lhůty pro prodej a ukončení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG k 15. únoru 2011, a že tudíž není třeba rozhodnout o žádosti o další prodloužení,
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uvádí žalobce pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod: porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 296 odst. 2 SFEU
 - Žalobce v tomto ohledu uvádí, že Komise neodůvodnila, proč sloučila dvě žádosti Německa o prodloužení lhůty do jedné jednotné žádosti.
 - Komise navíc neodůvodnila, proč by neměly být splněny podmínky pro prodloužení lhůty podle čl. 2 odst. 2 rozhodnutí Komise K(2009) 3900 v konečném opraveném znění z 12. května 2009 o státní podpoře, kterou chce Německo poskytnout na restrukturalizaci WestLB AG (C-43/2008 [ex N 390/08]) (dále jen „rozhodnutí z 12. května 2009“).
- 2) Druhý žalobní důvod: nesprávné právní posouzení
 - Žalobce v této souvislosti uvádí, že Komise své rozhodnutí vydané na základě volné úvahy, týkající se prodloužení lhůty, opírá o nesprávné zjištění skutkového stavu. Podle názoru žalobce se napadené rozhodnutí nesprávně zakládá pouze na jedné žádosti o prodloužení lhůty do 15. února 2011, resp. se implicitně konstatuje, že o žádosti o další prodloužení není třeba rozhodnout.

— Žalobce dále uplatňuje argument, že Komise nevyužila možnosti prodloužit lhůtu, která je výslovně uvedena v čl. 2 odst. 2 rozhodnutí z 12. května 2009, ačkoli jsou podmínky stanovené pro její prodloužení splněny. Komise se namísto toho odvolala na nepsané právo na prodloužení *sui generis*, které nemá žádný právní základ a jehož jednotlivé podmínky jsou zcela nejasné.

3) Třetí žalobní důvod: porušení zásady proporcionality

— Žalobce v této souvislosti zejména uvádí, že rozhodnutí Komise o zastavení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG po 15. únoru 2011 je nepřiměřené k nevýhodám, které jsou jím způsobeny.

4) Čtvrtý žalobní důvod: porušení zásady rovného zacházení

— V této souvislosti se uvádí, že Komise v jiných případech finanční krize, ve kterých byly finančním institucím poskytnuty podstatně vyšší podpory, umožnila podstatně delší lhůty pro prodej podílů finančních institucí a společností financujících nemovitosti.

5) Pátý žalobní důvod: porušení článku 41 Listiny základních práv a svobod Evropské unie a zásady řádné správy

Žalobce v rámci pátého žalobního důvodu uplatňuje argument, že Komise nemá právo vykládat žádosti podané členským státem v rozporu s jejich výslovným zněním jakož i s jejich smyslem a cílem a tak o nich i rozhodovat.

Žaloba podaná dne 18. ledna 2011 — Fraas v. OHIM (Kostkovaný vzor v černé, béžové, hnědé, tmavočervené a šedé barvě)

(Věc T-26/11)

(2011/C 72/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Německo) (zástupci: R. Kunze a G. Würtenberger, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 15. listopadu 2010 ve věci R 1317/2010-4;
- uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka znázorňující kostkovaný vzor v černé, béžové, hnědé, tmavočervené a šedé barvě pro výrobky zařazené do tříd 18, 24 a 25.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 ⁽¹⁾, jelikož dotčená ochranná známka Společenství má rozlišovací způsobilost, jakož i porušení článku 75 a 76 nařízení (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát se nezabýval rozsáhlou skutkovou a právní argumentací žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 21. ledna 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband v. Komise

(Věc T-27/11)

(2011/C 72/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Rheinischer Sparkassen- und Giroverband (Düsseldorf, Německo) (zástupce: A. Rosenfeld a I. Liebach, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

- částečně zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 9525 v konečném znění ze dne 21. prosince 2010 o státní podpoře MC 8/2009 a C-43/2009 — Německo — WestLB v rozsahu, v němž toto rozhodnutí zamítlo žádost Německa z 28. října 2010 o prodloužení lhůty pro prodej a ukončení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG po 15. únoru 2011,
- podpůrně — částečně zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 9525 v konečném znění ze dne 21. prosince 2010 o státní podpoře MC 8/2009 a C-43/2009 — Německo — WestLB v rozsahu, v němž jím Komise implicitně rozhodla, že Německo podalo jen jednu jednotnou žádost o prodloužení lhůty pro prodej a ukončení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG k 15. únoru 2011 a že tudíž není třeba rozhodnout o žádosti o další prodloužení,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uvádí žalobce pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod: porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 296 odst. 2 SFEU

— Žalobce v tomto ohledu uvádí, že Komise neodůvodnila, proč sloučila dvě žádosti Německa o prodloužení lhůty do jedné jednotné žádosti.

— Komise navíc neodůvodnila, proč by neměly být splněny podmínky pro prodloužení lhůty podle čl. 2 odst. 2 rozhodnutí Komise K(2009) 3900 v konečném opraveném znění z 12. května 2009 o státní podpoře, kterou chce Německo poskytnout na restrukturalizaci WestLB AG (C-43/2008 [ex N 390/08]) (dále jen „rozhodnutí z 12. května 2009“).

2) Druhý žalobní důvod: nesprávné právní posouzení

— Žalobce v této souvislosti uvádí, že Komise své rozhodnutí vydané na základě volné úvahy, týkající se prodloužení lhůty, opírá o nesprávné zjištění skutkového stavu. Podle názoru žalobce se napadnuté rozhodnutí nesprávně zakládá pouze na jedné žádosti o prodloužení lhůty do 15. února 2011, resp. se implicitně konstatuje, že o žádosti o další prodloužení není třeba rozhodnout.

— Žalobce dále uplatňuje argument, že Komise nevyužila možnosti prodloužit lhůtu, která je výslovně uvedena v čl. 2 odst. 2 rozhodnutí z 12. května 2009, ačkoli jsou podmínky stanovené pro její prodloužení splněny. Komise se namísto toho odvolala na nepsané právo na prodloužení *sui generis*, které nemá žádný právní základ a jehož jednotlivé podmínky jsou zcela nejasné.

3) Třetí žalobní důvod: porušení zásady proporcionality

— Žalobce v této souvislosti zejména uvádí, že rozhodnutí Komise o zastavení obchodování Westdeutsche Immobilienbank AG po 15. únoru 2011 je nepřiměřené k nevýhodám, které jsou jím způsobeny.

4) Čtvrtý žalobní důvod: porušení zásady rovného zacházení

— V této souvislosti se uvádí, že Komise v jiných případech finanční krize, ve kterých byly finančním institucím

poskytnuty podstatně vyšší podpory, umožnila podstatně delší lhůty pro prodej podílů finančních institucí a společností financujících nemovitosti.

5) Pátý žalobní důvod: porušení článku 41 Listiny základních práv a svobod Evropské unie a zásady řádné správy

Žalobce v rámci pátého žalobního důvodu uplatňuje argument, že Komise nemá právo vykládat žádosti podané členským státem v rozporu s jejich výslovným zněním, jakož i s jejich smyslem a cílem, a tak o nich i rozhodovat.

Žaloba podaná dne 23. ledna 2011 — Koninklijke Luchtvaart Maatschappij v. Komise

(Věc T-28/11)

(2011/C 72/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Nizozemsko) (zástupce: M. Smeets, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 7694 v konečném znění ze dne 9. listopadu 2010 v plném rozsahu nebo částečně, a podpůrně nařídit,

— snížení uložené pokuty.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba podaná podle článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) (dříve článek 230 ES) za účelem přezkumu a zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 7694 v konečném znění ze dne 9. listopadu 2010 v řízení podle článku 101 SFEU (dříve článek 81 ES), článku 53 Dohody o EHP a článku 8 Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o letecké dopravě (Věc COMP/39.258 — Nákladní letecká doprava), jehož příjemcem je společnost KLM N.V., a podpůrně za účelem nařízení snížení pokuty uložené podle článku 261 SFEU (dříve článek 229 ES).

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně čtyři důvody.

1) Zprvée žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí není odůvodněno ve smyslu článku 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie. V tomto ohledu žalobkyně předkládá následující argumenty:

— zásadní nesoulad mezi výrokovou částí rozhodnutí a jeho odůvodněním;

— nesoulad mezi výrokovou částí rozhodnutí a jeho odůvodněním brání účinnému přezkumu rozhodnutí Soudním dvorem;

— nesoulad a nedostatečná přesnost odůvodnění týkající se i) rozsahu porušení a příjemců rozhodnutí, ii) neplacení provize z příplatků, a iii) zavedení palivového příplatku brání účinnému přezkumu rozhodnutí Soudním dvorem;

— nesoulad a nedostatečná přesnost odůvodnění ve vztahu k uplatnění Pokynů ke stanovení pokut z roku 2006 a uložení pokut brání účinnému přezkumu rozhodnutí Soudním dvorem.

2) Zadruhé žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí bylo přijato v rozporu s právem na řádnou správu ve smyslu článků 41, 47, 48, 49 a 50 Listiny základních práv Evropské unie. V tomto ohledu žalobkyně předkládá následující argumenty:

— Komise nerespektovala právo být vyslechnut, právo na řádný proces a presumpci nevinu podle čl. 41 odst. 2 písm. a) a článků 47 a 48 Listiny tím, že nevyslechla příjemce ohledně různých změn rozsahu případu a počtu příjemců;

— porušení zásady legality a proporcionality pokut podle článku 49 Listiny tím, že Komise zahrnula celý obrat společnosti KLM Cargo do hodnoty prodeje podle Pokynů ke stanovení pokut z roku 2006, a práva být vyslechnut v tomto ohledu;

— porušení zásady legality a proporcionality pokut podle článku 49 Listiny a zásady *non bis in idem* článku 50 Listiny tím, že Komise zahrnula prodeje uskutečněné mimo EHP do hodnoty prodeje podle Pokynů ke stanovení pokut z roku 2006 a tím, že použila obecné kritérium ke stanovení maximální výše této hodnoty prodeje, a práva být vyslechnut v tomto ohledu.

3) Zatřetí žalobkyně tvrdí, že pokuta byla stanovena v rozporu s článkem 101 SFEU, článkem 23 nařízení 1/2003⁽¹⁾ a Pokyny ke stanovení pokut z roku 2006, jelikož:

— Pokyny ke stanovení pokut z roku 2006 neumožňují zahrnout prodeje, které přímo nebo nepřímo nesouvisí s protiprávním jednáním, do hodnoty prodeje;

— Pokyny ke stanovení pokut z roku 2006 neumožňují, aby byla výše pokuty založena na prodeích uskutečněných mimo EHP.

4) Začtvrté žalobkyně tvrdí, že stanovení pokut podle Pokynů ke stanovení pokut z roku 2006 je zjevně nesprávné a porušuje zásady legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení. V tomto ohledu žalobkyně předkládá následující argumenty:

— je zjevně nesprávné a v rozporu se zásadami legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení rozhodnout, že prodeji souvisejícími přímo nebo nepřímo s protiprávním jednáním jsou všechny prodeje společnosti KLM Cargo;

— je zjevně nesprávné a v rozporu se zásadami legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení rozhodnout, že prodeje související přímo nebo nepřímo s protiprávním jednáním zahrnují prodeje společnosti KLM Cargo uskutečněné mimo EHP;

— je zjevně nesprávné a v rozporu se zásadami legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení určit závažnost protiprávního jednání bez ohledu na povahu příplatků a určit jak hodnotu prodeje, tak i závažnost protiprávního jednání na základě globálního rozsahu porušení;

— je zjevně nesprávné a v rozporu se zásadami legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení určit dodatečnou částku pokuty ("entry fee") bez ohledu na délku trvání protiprávního jednání;

— je zjevně nesprávné a v rozporu se zásadami legitimního očekávání, proporcionality a rovného zacházení stanovit snížení pokuty o 15 % z důvodu vládního zásahu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 20. ledna 2011 — V. Fraas v. OHIM (károvaný vzor v barvách růžová, fialová, béžová a tmavě šedá)

(Věc T-31/11)

(2011/C 72/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Německo)
(zástupci: R. Kunze a G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 15. listopadu 2010 ve věci R 1284/2010-4;

— uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka znázorňující károvaný vzor v barvách růžová, fialová, béžová a tmavě šedá pro výrobky zařazené do tříd 18, 24 a 25.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, neboť dotčená ochranná známka Společenství má rozlišovací způsobilost, jakož i porušení článků 75 a 76 nařízení (ES) č. 207/2009, neboť odvolací senát se nezabýval rozsáhlou skutkovou a právní argumentací žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 21. ledna 2011 — Cathay Pacific Airways v. Komise

(Věc T-38/11)

(2011/C 72/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cathay Pacific Airways Ltd (zástupci: D. Vaughan, QC, R. Kreisberger, barrister, B. Bär-Bouysyère, advokát, a M. Rees, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit článek 2 rozhodnutí Komise v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

— zrušit článek 3 rozhodnutí Komise v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

— zrušit článek 5 rozhodnutí Komise v rozsahu, v němž ukládá společnosti Cathay Pacific pokutu ve výši 57 120 000 eur, nebo podpůrně snížit částku této pokuty;

— a uložit Komise náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 7694 v konečném znění ze dne 9. listopadu 2010 ve věci COMP/39.258 — Nákladní letecká doprava v rozsahu, v němž shledává žalobkyni odpovědnou za porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP tím, že koordinovala různé složky cen, které účtovala za služby nákladní letecké dopravy, s ohledem na i) palivové příplatky, ii) bezpečnostní příplatky, a iii) neplacení provize z příplatků na trasách (i) mezi letišti v EHP a letišti mimo EHP a ii) mezi letišti v zemích, které jsou smluvními stranami Dohody o EHP ale nikoli členskými státy EU, a letišti v třetích zemích. Podpůrně se žalobkyně domáhá zrušení nebo podstatného snížení pokuty, která ji byla uložena.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává osmi důvodů:

1) Zprvce žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení tím, že shledala, že se žalobkyně podílena na jediném a nepřetržitém souhrnném protiprávním jednání. Převážná většina jednání vytykaných v rozhodnutí žalobkyni:

— se nerovná protiprávnímu jednání, jelikož se tato jednání vztahují k výměně veřejně dostupných informací, nebo;

— jsou součástí nařízeného kolektivního zákonného schvalovacího řízení, nebo;

— nedošlo k nim v období, kdy mělo dojít k protiprávnímu jednání, nebo spadají mimo pravomoc Komise.

Mimoto Komise neprokázala, že na základě činností žalobkyně uvedených v rozhodnutí lze prokázat, že se držela určitého společného plánu za účelem dosažení společného cíle.

- 2) Zadruhé žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení tím, že shledala, že žalobkyně neměla povinnost zúčastnit se řízení týkajícího se kolektivní žádosti za účelem schválení příplatků Ministerstvem civilního letectví Zvláštní administrativní oblasti Hongkong Čínské lidové republiky. Jak toto ministerstvo upřesnilo ve svém dopise předsedovi Evropské komise ze dne 3. září 2009, dopravci jsou povinni odsouhlasit podrobnosti kolektivních žádostí, včetně částky příplatku, jehož schválení se žádá, a mají povinnost účtovat příplatky stanovené tímto ministerstvem.
- 3) Zatřetí žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že shledala, že se argument týkající se plnění povinnosti uložené státem nepoužije na jednání žalobkyně v Hongkongu (a Indii, Srí Lance, Japonsku, Filipínách a Singapuru) a má za to, že závěry Komise, podle kterých se jednání žalobkyně rovná porušení článku 101 SFEU, jsou zjevně stíženy vadou.
 - porušuje zásadu mezinárodního práva veřejného nezasa-hování do vnitřních záležitostí a shody mezi národy a;
 - vede k přímému konfliktu mezi jurisdikcemi, který poru-šuje zásadu právní jistoty.
- 5) Zapáté žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, jak pohlížela na zákonný režim v Hongkongu ve srovnání s tím, jak pohlížela na stejný rele-vantní zákonný režim v Dubaji. Komise by měla rozhod-nout, že se dané protiprávní jednání nevztahuje na společ-nost Cathay Pacific a Hongkong na stejném základě jako u Dubaje.
- 6) Zašesté žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nespráv-ného právního posouzení tím, že shledala, že činnosti žalo-bkyně v Hongkongu a ve třetích zemích mohly mít za cíl bránit, omezovat nebo narušit hospodářskou soutěž v EU a EHP. Komise netvrdila, že toto protiprávní jednání mělo protisoutěžní účinky.

- 7) Zasedmé žalobkyně tvrdí, že Komise nemá žádnou pravomoc rozhodovat o porušení článku 101 SFEU a ukládat pokuty ve vztahu k vnitrostátním letům z Hong-kongu a dalších třetích zemí do zemí EHP, jelikož výše uvedené nemá žádný vliv na obchod v rámci EU.
- 8) Zaosmé žalobkyně tvrdí, že i kdyby nebylo rozhodnuto, že se žalobkyně nedopustila údajného protiprávního jednání, mělo by však dojít ke zrušení nebo snížení pokuty. Hodnota prodeje, kterou Komise zohlednila, byla značně nadsazená a Komise nevzala v úvahu samotnou míru účasti žalobkyně. Žalobkyně vyzývá Soudní dvůr, aby využil své neomezené pravomoci podle článku 267 SFEU a uložil symbolickou pokutu nebo uloženou pokutu podstatně snížil.

**Usnesení Tribunálu ze dne 10. ledna 2011 — Labate
v. Komise**

(Věc T-389/09) ⁽¹⁾

(2011/C 72/51)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

**Usnesení Tribunálu ze dne 12. ledna 2011 — Maximuscle
v. OHIM — Foreign Supplement Trademark (GAKIC)**

(Věc T-198/10) ⁽¹⁾

(2011/C 72/52)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179, 3.7.2010.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2011 — Strack v. Komise

(Věc F-121/07) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Pravomoc Soudu — Připustnost — Akt nepříznivě zasahující do právního postavení“)

(2011/C 72/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Guido Strack (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Veřejná služba — Zrušení několika rozhodnutí Komise, kterými byl zamítnut okamžitý a plný přístup k různým údajům dokumentům týkajícím se žalobce. Žádost o náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 315, 22.12.2007, s. 50.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 20. ledna 2011 — Strack v. Komise

(Věc F-132/07) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Články 17, 17a a 19 služebního řádu — Žádost o povolení zveřejnit dokumenty — Žádost o povolení k uveřejnění dokumentu — Žádost o povolení použít zjištění před vnitrostátními soudními orgány — Připustnost“)

(2011/C 72/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Guido Strack (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Veřejná služba — Zrušení několika rozhodnutí Komise, kterými byl zamítnuta žádost žalobce o povolení k uveřejnění určitých dokumentů a k podání stížnosti směřující proti (bývalým) komisařům a zaměstnancům Komise — Žádost o náhradu škody

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) G. Strackovi se ukládá náhrada veškerých nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 107, 26.4.2008, s. 44.

Žaloba podaná dne 22. října 2010 — Gross a další v. Soudní dvůr

(Věc F-106/10)

(2011/C 72/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Ivo Gross (Lucemburk, Lucembursko) a další (zástupce: J. Kayser, advokát)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropské unie

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, z nichž vycházejí opravené výplatní pásky žalobců pro období od července do prosince 2009 a výplatní pásky vydané od 1. ledna 2010 v rámci roční úpravy odměn a důchodů úředníků a ostatních zaměstnanců na základě nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování o úpravě odměn žalobců, z nichž vycházejí výplatní pásky zpětně upravující odměnu č. 12/2009, rozeslané v roce 2010, výplatní pásky č. 1/2010, 2/2010, 3/2010, 4/2010, 5/2010, 6/2010, 7/2010, 8/2010, 9/2010 a veškeré další výplatní pásky vydané následně až do konečného rozhodnutí v této věci, neboť v rozporu s právem upravují odměnu o 1,85 % namísto o 3,7 %;

— uložit Soudnímu dvoru náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 2. listopadu 2010 — AT v. EACEA

(Věc F-113/10)

(2011/C 72/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: AT (zástupci: S. Rodrigues, A. Blot a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast

Předmět a popis sporu

Zprv návrh na zrušení zprávy o vývoji služebního postupu žalobce v období od 1. června do 31. prosince 2008, zadruhé návrh na zrušení rozhodnutí OOUPS, kterým byla předčasně ukončena pracovní smlouva žalobce na dobu určitou, a zatřetí návrhy na náhradu vzniklé škody.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit zprávu o vývoji služebního postupu žalobce za rok 2008, tak jak byla přijata rozhodnutím OOUPS ze dne 29. října 2009;
- zrušit rozhodnutí OOUPS ze dne 12. února 2010, kterým vypověděl pracovní smlouvu žalobce; a v případě potřeby,
- zrušit rozhodnutí OOUPS, kterým byly zamítnuty stížnosti žalobce podané proti jeho zprávě o vývoji služebního postupu za rok 2008 a rozhodnutí o ukončení pracovní smlouvy; uložit EACEA zaplacení částky, která nebude nižší než částka platu žalobce (a všech požitků stanovených pracovním řádem ostatních zaměstnanců) počítaná od skončení jeho pracovního poměru dne 12. února 2010 až do dne jeho opětovného nástupu do Agentury, který bude následovat po zrušení rozhodnutí o ukončení pracovní smlouvy, jako náhradu profesní a finanční újmy, zvýšenou o úroky z prodlení s uplatněním zákonné sazby platné k datu rozsudku, který má být vydán;
- uložit EACEA zaplacení částky stanovené předběžně ve výši 10 000 eur jako náhradu fyzické újmy, zvýšenou o úroky z prodlení s uplatněním zákonné sazby platné k datu rozsudku, který má být vydán;
- uložit EACEA zaplacení částky stanovené předběžně a v souladu se zásadou *ex aequo et bono* ve výši 50 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, zvýšenou o úroky z prodlení s uplatněním zákonné sazby platné k datu rozsudku, který má být vydán;

— v každém případě uložit EACEA zaplacení částky stanovené předběžně a v souladu se zásadou *ex aequo et bono* ve výši 10 000 eur jako náhradu škody, která vznikla žalobci z důvodu překročení přiměřené lhůty při vypracování zprávy o vývoji služebního postupu za rok 2008, zvýšenou o úroky z prodlení s uplatněním zákonné sazby platné k datu rozsudku, který má být vydán;

— uložit EACEA náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2010 — AR v. Komise

(Věc F-120/10)

(2011/C 72/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: AR (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí EPSO vyloučit žalobkyni z vnitřního výběrového řízení COM/INT/EU2/10/AD5 pro úředníky bulharské a rumunské státní příslušnosti z důvodu neúspěchu ve vstupních testech, jakož i rozhodnutí vydané na základě stížnosti, umožnit žalobkyni znovu absolvovat vstupní testy výše uvedeného výběrového řízení

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO) ze dne 31. března 2010 vyloučit žalobkyni z vnitřního výběrového řízení COM/INT/EU2/10/AD5, aby byla žalobkyni umožněna účast na zkouškách;
- zrušit rozhodnutí přijaté dne 3. srpna 2010 orgánem oprávněným ke jmenování v rozsahu, v němž nevyhověl stížnosti žalobkyně v celé její podstatě;

- uložit Komisi, pokud je to nutné prostřednictvím důkazního opatření nebo organizačního procesního opatření, aby předložila seznam otázek položených v průběhu testů, konaných v Bruselu dne 5. března 2010 ve 13h00, jakož i odpovědi na ně uvedených;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2010 — Bömcke v. EIB**(Věc F-127/10)**

(2011/C 72/58)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Eberhard Bömcke (Athus, Belgie) (zástupce: D. Lagasse, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Předmět a popis sporu

Zrušení volby zástupce zaměstnanců EIB, oznámené volební kanceláří EIB dne 8. prosince 2010.

Návrhová žádání žalobce

- zrušení volby zástupce všech zaměstnanců EIB, oznámené volební kanceláří EIB dne 8. prosince 2010, a rozhodnutí volební kanceláře EIB ze dne 10. prosince 2010, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce podaná dne 9. prosince 2010 podle článku 17 přílohy IV úmluvy o zastupování zaměstnanců EIB;
- uložit EIB náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 6. ledna 2011 — Soukup v. Komise**(Věc F-1/11)**

(2011/C 72/59)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Zdenek Soukup (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: E. Boigelot a S. Woog, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí výběrové komise v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/144/09 o nezapsání žalobce na seznam kandidátů vhodných k přijetí a rozhodnutí o zapsání jiného kandidáta na uvedený seznam, jakož i náhrada za způsobenou hmotnou i nehmotnou újmu.

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí výběrové komise v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/144/09 ze dne 27. dubna 2010 přijaté po opětovném přezkumu ústní části výběrového řízení žalobce, kterým byly potvrzeny jeho výsledky, totiž známka nižší než požadované minimum, a v důsledku toho zrušit rozhodnutí o nezapsání žalobce na seznam kandidátů vhodných k přijetí;
- zrušit rozhodnutí výběrové komise v otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/144/09 o připuštění jiného kandidáta k písemné a ústní části výběrového řízení, a dále o jeho zapsání na seznam kandidátů vhodných k přijetí vzešlý z uvedeného výběrového řízení;
- zrušit veškeré úkony, které provedla výběrová komise počínaje fází řízení, v níž došlo k uváděným nesrovnalostem;
- uložit žalované zaplacení částky ve výši 25 000 eur, jakožto náhrady za hmotnou a nehmotnou újmu a za ohrožení profesního postupu žalobce s výhradou zvýšení nebo snížení v průběhu řízení, zvýšené o úroky z prodlení podle sazby 7 % ročně, ode dne 28. června 2010, tedy dne podání stížnosti;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 7. ledna 2011 — Descamps v. Komise**(Věc F-2/11)**

(2011/C 72/60)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Eric Descamps (Brusel, Belgie) (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o propuštění žalobce po skončení zkušební doby, jakož i náhrada újmy, kterou mu toto rozhodnutí způsobilo.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí přijaté dne 1. března 2010 ředitelem ředitelství HR.B- Klíčové procesy lidských zdrojů 1: kariéra, Generální ředitelství pro lidské zdroje a bezpečnost Evropské komise, jako orgánem oprávněným ke jmenování, propustit žalobce s účinností k 31. březnu 2010;
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí ze dne 24. září 2010 o zamítnutí stížnosti;
- v důsledku toho přijmout žalobce zpět do služebního poměru jako stálého úředníka s účinností k 1. dubnu

2010 a přiznat mu výši odměn, které mu měly být vypláceny jako stálému úředníkovi od tohoto dne, včetně veškerých odvozených práv (mj. důchodových práv), kterou předběžně a *ex aequo et bono* odhaduje na 39 600 eur;

- uložit žalované zaplatit částku předběžně a *ex aequo et bono* stanovenou na 10 000 eur, jako náhradu nemajetkové újmy;
- uložit žalované zaplatit úroky z prodlení z takto dlužných částek;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

OPRAVY

Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci T-507/10

(Úřední věstník Evropské unie C 13 ze dne 15. ledna 2011, s. 28)

(2011/C 72/03)

Sdělení v Úředním věstníku ve věci T-507/10, Uspaskich v. Parlament, je třeba chápat takto:

Žaloba podaná dne 28. října 2010 — Viktor Uspaskich v. Evropský parlament**(Věc T-507/10)**

(2011/C 13/55)

*Jednací jazyk: litevština***Účastníci řízení**

Žalobce: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litva) (zástupce: Vytautas Sviderskis, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 7. září 2010 č. P7_TA(2010)0296 týkající se žádosti o zbavení Viktora Uspaskiche imunity;
- uložit žalovanému, aby žalobci zaplatil 10 000 eur jako náhradu za způsobenou nehmotnou újmu;
- uložit Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce svou žalobu opírá o čtyři žalobní důvody.

Především žalobce tvrdí, že žalovaný v rámci řízení 2009/2147 (IMM) porušil jeho právo na obhajobu a zásadu řádné správy. V rámci postupu za účelem zbavení jeho osoby imunity odmítl Evropský parlament žalobce vyslechnout jak ve Výboru pro právní záležitosti, tak na plenárním zasedání. Nezohlednil většinu argumentů žalobce a na žádné z nich neodpověděl.

Zadruhé Evropský parlament přijal napadené rozhodnutí na nesprávném právním základě a porušil čl. 9 první pododstavec písm. a) Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie, jelikož se opíral o jednoznačně nesprávný výklad prvního a druhého odstavce článku 62 litevské Ústavy. Žalobce poukazuje na rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2010 ve věci T-42/06, Gollnisch v. Parlament, v němž Tribunál rozhodl, že se Parlament dopustil obdobného protiprávního jednání.

Zatřetí žalovaný nedodržel zásadu *fumus persecutionis* a v rámci jejího posuzování se dopustil zjevně nesprávného posouzení. Žalovaný zcela opominul svá dřívější rozhodnutí týkající se zásady *fumus persecutionis*. Evropský parlament navíc nezohlednil skutečnost, že v době vydání rozhodnutí o zahájení trestního stíhání nebyl politický představitel odpovědný za protiprávní jednání související s výkonem správy a že byl zveřejněn materiál z předběžného vyšetřování.

Začtvrté žalovaný porušil právo žalobce podat žádost o ochranu své imunity v souladu s čl. 6 odst. 3 jednacího řádu Evropského parlamentu. Evropský parlament se odmítl zabývat žádostí žalobce, aby chránil jeho imunitu z důvodu, že opatření, kterým je mu uloženo zaplatit jistotu ve výši 436 000 eur, je nepřiměřené ve srovnání s nejvyšší sazbou pokuty, která může být uložena za spáchání trestného činu, z něhož je obviněn.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS